

Umetnik Stanko Sadjak razstavlja svoja najnovejša dela z žagovino in lakom v pliberški mestni kavarni (Stadt-cafe). Razstava je bila odprta preteklo soboto in bo čez pliberški jormak odprta še do konca septembra. Foto: Fera

**MLADINA
K BESEDI**
Mladi sodelavci
PUAK
predstavljajo
mladinske
organizacije
Stran 8/9

nt
naš tednik

15 let diskriminatornega zakona je dovolj!

Kaj je danes še vreden Zakon o narodnih skupinah?

Zakon je v bistvenih točkah protiustaven.

Se bo vlada sama odločila za korekturo?

Številka 34 Letnik 44. Cena 10,— šil. (25,— SIT)
petek, 28. avgust 1992

Poština plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Predsednik EL
Andrej Wakounig
zahteva čimprejšnje
pogovore o
spremembi Za-
kona o narodnih skupinah.

Na osnovi diskriminatornega Zakona o narodnih skupinah iz leta 1977 je veliko številno krajev sredi dvojezičnega ozemlja ostalo do danes brez dvojezičnega napisa. Pred 15 leti so v Pliberku uradno podrli dvojezični krajevni napis, katerega so postavili domačini. To je bil „uradni Tafelsturm“, ugotavlja danes šef pliberške EL Fric Kumer. „Ta zakon je vsa leta močno diskriminiral koroške Slovence in to ne

le na področju krajevnih napisov.“

Predsednik deželne Enotne liste Andrej Wakounig je zahteval korekturo zakona v bistvenih točkah.

Zakon o narodnih skupinah krha na vseh koncih in krajih. Pred 14 dnevi je Neodvisni upravni senat za Koroško odločil (Naš tednik je o tem že poročal), da je slovenščina uradni jezik pred okrajnimi glavarstvi Beljak-

dežela, Celovec-dežela in Velikovec. Tega Zakon o narodnih skupinah ne predvideva. Pravni strokovnjaki ocenjujejo, da bi po pritožbi na Ustavno sodišče padla tudi še okraja Celovec ter Beljak. V pripravi pa je tudi že pritožba glede uradnega jezika na občinah. Ta pritožba ima po prvih izvedeniških mnenjih zelo dobre možnosti za uspeh pri Ustavnem sodišču — kar bi pomenilo, da je postal Zakon o na-

rodnih skupinah brezpredmeten.

Predsednik EL Andrej Wakounig je ocenil, da je zakon „antikvaričen“, ker ne ustreza evropskemu standardu, saj niti ne upošteva osnovnih potreb manjšin, kot je to samostojno zastopstvo manjšine na deželni in državni ravni.

Zato EL zahteva čimprejšnje pogovore o spremembi zakona. Wakounig: „To ni samo v interesu manjšin, ampak predvsem v interesu avstrijske vlade“.

Personalne spremembe v Krški škofiji

Jožef Marketz novi vodja Dušnopastirskega urada

Z veljavnostjo 1. septembra bo mag. Fritz Lennkh (doslej farni provizor v Celovcu-Welzenegg) ravnatelj Škofijskega dušnopastirskega urada (za 5 let) in član Škofijskega konzistorija ter stalni pomožni dušni pastir župnije Trg/Feldkirchen. Mag. dr. Jožef Marketz pa bo v naslednjih petih letih novi vodja slovenskega oddelka Dušnopastirskega urada v Celovcu ter pomožni dušni pastir na južnem Koroškem. Župniku Simonu Wutteju v Žvabeku je bilo dodatno zaupano farno dušno pastirstvo na Suhi. Za

Slavko Thaler

Jožef Marketz

župnije Št. Jakob v Rožu, Ledince in Na Dravi je bil kot kaplan dodeljen novomašnik

Slavko Thaler, v dekaniji Velikovec pa Jože Valeško dodatno za provizorja v Gorenčah. V dekaniji Beljak-dežela bo mag. Peter Olip (Št. Lenart pri Sedmih studencih) prevzel dodatno vodstvo župnije Brnca. Prof. Jože Ropitz, škofijski kantor, je obenem stalni pomožni dušni pastir za župnije Brnca, Šteben pri Maloščah in Loče. Kot pastoralna asistentka bo s 1. septembrom med drugim nastavljena tudi Dorica Lepuschitz za Šteben pri Maloščah ter Loče.

Fric Kumer:
„Za manjšino
je to diskrimi-
natorski zakon,
ki zdaj že
15 let uradno
onemogoča
pravice
Slovencev“.

(Dalje na straneh 2/3)

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše Rudi Vouk

Londona konferenca o bivši Jugoslaviji je doslej največja mirovna konferenca po koncu druge svetovne vojne. Toda že pred začetkom konference je bilo jasno, da enega rezultata prav gotovo ne bo prinesla: konca vojnih grozot in etničnega čiščenja v Bosni in Hercegovini ne bo. Največ, kar lahko pričakujemo, je zagotovilo, da bojo gospodarski

v omiljeni obliki — Boban prevzela oblast v svojih kantonih in da se sedaj tam izvaja etnično čiščenje. Predsednik Izetbegović je pred takim razvojem od vsega začetka svaril, toda Carrington je vztrajal pri svojem konceptu. Že, ko se je pričela vojna na Hrvaškem, so Hrvatje, tako kot sedaj Bosanci, zahtevali, naj jim dovolijo nakup orožja, da se lahko bra-

DIPLOMACIJA ZA POMIRITEV VESTI?

embargo proti Srbiji in Črni gori sedaj zares izvajali, da bojo morda vojaško zaščitili humanitarno pomoč, da se bojo nekoliko bolj jasno kot doslej zedinili na to, da je agresor Srbija, in da bojo v svečani deklaraciji zahtevali prenehanje nasilja, vrnitev beguncev in manjšinske pravice. Pod temi pogoji je konferenca odveč in samo ponoven poskus za pomiritev vesti zahoda, ki bo lahko trdil, da se itak pomuja za diplomatsko rešitev konflikta.

Potrebno bi bilo dosti več. V zgodovini ni nobenega primera, da bi gospodarske sankcije privedle do zaželenega uspeha. Še toliko manj uspešne bojo, ker prav dva soseda Srbije, Grčija in Romunija, pred očmi vseh kršita embargo. Bosna je seveda izvzeta od embarga in iz srbskih delov Bosne lahko prihaja v Srbijo vse. Edini, katerega embargo zadane, pa je po večini nedolžno srbsko prebivalstvo.

Zahod bo moral končno priznati, da je bila njegova „jugoslovanska“ politika od vsega začetka napačna. Namesto, da bi takoj priznal demokratične odločitve ljudstev Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Makedonije za samostojnost, je s svojim tveganjem opogumil srbsko vodstvo, da je z nasiljem sprva skušalo ohraniti Jugoslavijo in nato ustvarjati Veliko Srbijo. Makedonije zahod še sedaj ni priznal, tako da utegne biti samo vprašanje časa, kdaj jo bo Srbija skušala prisiliti za vrnitev pod jugoslovansko streho. Koncepta o kantonizaciji Bosne in Hercegovine si ni izmislilo demokratično izvoljeno predsedstvo te republike, temveč Lord Carrington in Evropska skupnost. Nikomur se ni treba čuditi, da sta Karadzic in —

nijo. Toda zahod očitno še danes meni, da za mir zadostuje v bivšo Jugoslavijo ne puščati orožja, in vztrajno ignorira dejstvo, da ima Srbija na razpolago eno od največjih evropskih armad. Evropska skupnost v veliki meri nosi odgovornost za krvavi razvoj v bivši Jugoslaviji. Ker tega noče priznati, se verjetno tako obotavlja pri podvzemanju korakov, ki bi dejansko lahko privedli do prenehanja vojne.

Zavedati se je treba, da je zaradi tega obotavljanja možnost rešiti konflikt na diplomatski ravni, že zdavnaj zamujena. Pred nekaj meseci bi verjetno še zado stovala resno mišljena grožnja z vojaško intervencijo. Sedaj brez vojaške intervencije ali vsaj učinkovite oskrbe bosanskih enot z orožjem in prevzema kontrole nad zračnim prostorom Bosne in Hercegovine ni več možno rešiti.

Žal pa je vojaški poseg zahoda skrajno neverjeten. Evropske države, ki imajo vojske s splošno vojaško obveznostjo, si nikakor ne morejo privoščiti poslati v vojno fante, ki so prisiljeni za služenje vojaškega roka. Francija in Velika Britanija, ki imata poklicne vojake, še zmeraj ne moreta pozabiti zgodovinske povezanosti s Srbijo, ZDA pa pred predsedniškimi volitvami novembra letos ne bojo storile ničesar. Generalni sekretar OZN še naprej zapira oči in se pomuja za enakomerno razdelitev krivde na vse udeležene. Srbsko vodstvo vse to dobro ve in mirno uresničuje svoje načrte. Bosna in Hercegovina ni podobna Kuvajtu ali Iraku, podobna je Vzhodnemu Timorju: Tam Indonezija že 17 let mirno kolje domače prebivalstvo, mrtvih je že nad pol milijona ljudi, toda nihče se ne briga za to.

EL zahteva pogovore spremembi Zakona o narodnih skupinah

15 letni rezultat veljavnosti Zakona o narodnih skupinah je ob primeru občine Pliberk nazorno viden. Mesto Pliberk ter vsa bivša občina Libuče sta brez dvojezičnih krajevnih napisov in kažipotov, občinska hiša je brez dvojezičnega napisa. Dvojezičnega otroškega vrtca občina še do danes nima (čeprav je zdaj tik pred realizacijo).

V 15 letih, odkar je 1. julija 1977 stopil v veljavo Zakon o narodnih skupinah, v tej občini ni bilo možno na uradni ravni mnogo kaj premakniti na boljše. Vse, kar se je pozitivnega ustvarilo, je nastalo na osnovi dela narodne skupnosti same ter tudi na osnovi sodelovanja z nemškogovorečimi občani.

Podobno, če ne še precej slabše, je v ostalih južnokoroških občinah. Ek. sv. Fric Kumer (EL): „Zakon o Narodnih skupinah nas koroške Slovence že 15 let diskriminira v naših osnovnih pravicah“. Posledice vidimo danes v sorazmerno visokem številu asimilantov. Zato je ek. sv. Fric Kumer kot komunalni politik postavil jasno zahtevo deželnim politikom — tudi slovenskim — da naj čimprej pričnejo s poga-

janji o spremembi zakona.

Predsednik EL A. Wakounig je dejal, da se je EL vedno z vso vno borila proti temu zakonu, ki naj bi menda „ščitil“ pravice koroških Slovencev. Wakounig: „Danes ta zakon krha na vseh koncih in krajih in to vedo tudi pristojni na deželni vladi. Mislim, da je zdaj zadnji čas, da se zakon spremeni“. Wakounig bo predlagal skupne pogovore avstrijskih manjšin z zvezno vlado na Dunaju ter deželnimi vladami.

Zakon o narodnih skupinah po mnenju Wakouniga ne ščiti pravic koroških Slovencev — nasprotno: jemlje in ozi jih. „Zakon je antikvaričen, ker ne ustreza današnjim evropskim normam, katere potrebuje danes narodna manjšina za preživetje. V tej zvezi opozarja, da v zakonu niti ni urejeno

Barbari Goričar v slovo

Ko nas je prejšnji teden dohitela vest o smrti Barbare Goričarjeve, tega v prvem hipu nismo hoteli verjeti. Umrla je v Londonu, na obisku pri svoji hčerki, šele v 54. letu starosti ter polna življenjske energije in optimističnega razpoloženja.

Rajna Barbara je bila časnikarka z dušo in telesom. Štiri leta je dopisovala za Ljubljansko Delo iz Celovca in z Dunaja. Posebej dobro je poznala vprašanje koroških Slovencev, se z nami identificirala in nas kot časnikarka primerno podpirala.

Tako je bilo tudi potem, ko se je vrnila v Ljubljano, kjer je pisala sprva za Delo-plus, nato pa za Slovenske novice. Če je srečala svoje koroške kolege, je bila tega izredno vesela. Podrobno se je zanimala, kako pri nas stvari tečejo. Poleg tega je redno prebirala Naš tednik, s katerim je bila zelo povezana, tako kot bralka kakor tudi kot kolegica.

Jutri, v soboto, jo bodo v Mozirjih položili k zadnjemu počitku. Na tem mestu izrekamo njeni mami, sorodnikom in kolegom naše iskreno sožalje.

Draga Barbara, počivaj v miru! Ohranili te bomo v lepem spominu. —Kuj—

„Danes ta zakon krha na vseh koncih in krajih“

Predsednik EL Andrej Wakounig

„Ta zakon je vsa leta močno diskriminiral koroške Slovence in to ne le na področju krajevnih napisov.“

Ek. sv. Fric Kumer

Pred 15 leti so na osnovi Zakona o narodnih skupinah organizirali „uradni Tafelstrum“. Kakor se izkazuje, je ta zakon v bistvenih točkah protistaven.

demokratično izvoljeno zastopstvo manjšine na deželni in državni ravni. „To pa je pravzaprav ena bistvenih točk, da namreč dobi manjšina pravico javno-pravnega zastopstva in da lahko soodloča v vseh vprašanjih, ki se je tičejo.“ Spoznanje, da pravice koroških Slovencev niso v zadostni

meri zagotovljene, je v določeni meri že prodrlo v javnosti. „To lahko trdimo vsaj za Ustavno sodišče“, ugotavlja Wakounig, ki opozarja mdr. na odločitve glede veljavnostnega območja dvojezičnega šolstva. Še letos je možno pričakovati pozitivno odločitev glede splošnega dvoje-

zičnega pouka v 4. razredu ljudske šole. Odločitev Upravnega senata glede dvojezičnosti na okrajnih glavarstvih pa je pomemben korak v smer spremembe Zakona o narodnih skupinah, je prepričan predsednik EL.

Zdaj bo vložena še pritožba glede uradnega jezika na obci-

nah; po zadnjih odločitvah pričakujejo pravniki tudi na to pritožbo pozitiven odgovor.

Razvoj kaže, da bo Zakon o narodnih skupinah prej ali slej sam padel, zato so že danes na mestu pogovori o spremembi. Ena stran je za to že pripravljena

Silvo Kumer

JOŽE WAKOUNIG

1992, str. 2/3). Le malenkosti sem predjal. Pa mi verjemi, lahko bi zavijal v takem glasu naprej. Do kraja. Le kaj bi to prineslo? Zafrkavanje ni smisel teh vrstic. Rad bi se s Teboj resno pogovoril. Nikakor ne bi bil žalosten, če bi se iz tega razvil kak pisni pre-

času novega leta hoditi h kmetom prosit za službo“, bolnikov, beračev in revežev, ki jih je „potrebno v občinski oskrbi porivati od hiše do hiše.“

S takimi in podobnimi gesli lahko greva barantat na politično-propagandistični sejem, ne pa v

površju, pošlataj malo globlje v zgodovino in oglej si podrobneje tisto dediščino, ki daje tam teči solze in kri.

Nočem reči, da bi bil Tebi hvaležen za priznanje, da smo EL-ovci in Tednik-ovci „najboljši Slovencev“. To priznanje ni od srca, je že bolj očitke. Vem, da to tudi nismo. Mnogo je boljših. Zakaj Ti ne bi bil med njimi? No, in če bi tudi bili „najboljši Slovenci“, kaj je pri tem tako hudega, grdega, gnusnega, odbijajočega? Zakaj pa se ne bi trudili, da bi bili čim boljši? Menda le ne boš srdito žugal iz ozadja z očitkom nacionalizma?

Nočem se postavljati za razsodnika nad tistimi Slovenci, ki se ne morejo navdušiti za EL in za samostojno politično nastopanje. Bojo že imeli svoje vzroke in razloge. Podvomiti in razmišljati o njih — s svojega lastnega vidika — bo pa že še vsakdo smel. Tudi Ti dvomiš in pomišljaš o mojih, ki zagovarjam EL in samostojno nastopanje. Vsak skušava drugega prepričati. Bova videla, čigavo prepričevanje bo bolj in več zaleglo.

Se že veselim Tvojega odgovora in Te pristrčno pozdravljam.

Dragi dobri Slovenec Tomaž Ogris!

pir, ne spor; nekateri bolj zglašeni in pomazani v besedah temu pravijo s tujko polemika.

Moram reči, da si za svoj vidik napisal kar dober propagandistični članek. V ustrezni šoli bi dobil v redu oceno. Samo, kaj to tehta in potegne? Malo preveč si nametal, kar si našel v shrambi socialistične propagande. Ni treba tako očitajoče omenjati pankrtov, rojenih „v brazdah na polju“, mladih mater, ki morajo potem „prosjati pri gruntarjih za skodelico mleka“, otrok, ki se morajo „od mladih nog udinjati pri tujih ljudeh za pestrne in pastirje“, hlapcev, ki jim je „potrebno nočevati na skednju ali v hlevu pri živini“, dekel, ki morajo „ob

resno razpravo. Ali menda resno hočeš EL-ovcem in Tednik-ovcem očitati, da so oni krivi tega, da je nekoč tako bilo in da je ponekod gotovo še danes tako, kakor si zapisal? Pa menda ne boš razpihaval meha razrednega boja. Saj vidiš, kaj je prinesla ideologija razrednega boja.

Pa, Tomaž, čemu Ti je treba v isti sapi z izrazi „avtonomno“, „samostojno“ in „neodvisno“ — kaj to v naši koroški slovenski politiki pomeni, vsi vemo — zakaj Ti je treba v isti sapi omenjati solze in kri? Smo mar mi, ki zagovarjamo avtonomno zastopstvo, samostojno in neodvisno nastopanje, krivi, da ponekod tečejo solze in kri? Ne praskaj zgolj po

Menda so Ti take besede že od nekdaj znane (NT 32, 14. 8.

Pozitivna bilanca 59. celovškega sejma

Posebno obetajoče je sodelovanje s Slovenijo

Inž. Erich Hallegger je pred kratkim prevzel pri celovškem sejmu funkcijo prokurista in je s tem nasledil inž. Leitnerja, ki je postal direktor sejma v Welsu. Hallegger je pri celovškem sejmu nastavljen že 12 let in je doslej bil pristojen za področje tehnike in gradbeništva.

V funkciji prokurista pa sedaj skrbi tudi za sodelovanje sejmov v prostoru Alpe-Jadran. Posebno obetajoče je po njegovem mnenju sodelovanje s Slovenijo, ker je tu pričakovati v prihodnjih letih gospodarski razcvet. Erich Hallegger je nenazadnje dobil to funkcijo tudi zaradi svojega znanja slovenščine. Pravi, da ta jezik nujno potrebuje in mu je žal, da slovenščine ne obvlada bolj perfektno. Z njim smo se pogovarjali o njegovem delu pri celovškem sejmu, o načrtih sodelovanja v prostoru Alpe-Jadran, nenazadnje pa tudi o možnostih uresničitve dvo- oziroma večjezičnosti v občinah, saj je Hallegger tudi občinski odbornik ÖVP v Bilčovsu.

Z inž. Erichem Halleggerjem se je pogovarjala Heidi Stingler

Naš tednik: Bil je to prvi sejem, pri katerem si bil kot prokurist odgovoren med drugim tudi za sodelovanje z inozemskimi podjetji. V kolikor vam je uspelo nagovoriti razstavljalce iz Slovenije in koliko slovenskih gostov je obiskalo ta sejem?

Inž. Erich Hallegger: Na splošno smo zelo zadovoljni s potekom letošnjega celovškega sejma, ki je bil 59. po vrsti. V desetih dneh je sejem obiskalo nad 170.000 ljudi, od tega 10.000 iz Slovenije. To pojmujem kot izredno pozitivno znamenje, da se naši sosedje zanimajo po eni strani za našo gospodarsko dejavnost, po drugi strani pa sami iščejo možnosti, kako bi se lahko na gospodarskem področju uveljavili. Izredno zadovoljni smo z obiskom iz Slovenije, saj je iz te države prišlo največ tujih obiskovalcev (7 %), iz Nemčije jih je bilo 4 %, iz Italije pa smo šteli 2 % obiskovalcev.

Naš tednik: Kakšne produkte so prezentirali na celovškem sejmu razstavljalci iz Slovenije in kako so bili ti zadovoljni s potekom sejma?

Inž. Erich Hallegger: Na celovškem sejmu je bilo zastopanih 22 razstavljalcev iz Slovenije — v glavnem s produkti, s katerimi v Sloveniji ne bi mogli najti kupcev, ker ljudem primanjkuje finančnih sredstev. V pogovoru s temi razstavljalci sem videl, da so ti bili s potekom sejma v Celovcu zadovoljni.

Naš tednik: Ali si gospodarstveniki iz Slovenije sploh lahko privoščijo, da razstavljajo na naših sejmih, ker je razstavljalni prostor le razmeroma drag?

Inž. Erich Hallegger: Dejstvo je, da je to za vsako podjetje določeno tveganje in določena investicija, če se odloči za razstavljanje na sejmu. Je pa tako, da skušamo slovenskim razstavljalcem nuditi ugodne kondicije, tako, da lahko prodrejo v naš gospodarski prostor.

Naš tednik: Znano je, da ima vodstvo celovškega sejma dobre stike s sejmom v Kranju, v Celju in v Ljubljani. Kaj konkretno načrtujete, da bi v prihodnje še intenzivirali gospodarsko sodelovanje v prostoru Alpe-Jadran?

Inž. Erich Hallegger: Za leto 1993 skušamo realizirati za slovenske gospodarstvenike in podjetnike razstavo o možnostih eksporta. Za to smo za sodelovanje in pomoč že naprosili konzula Milana Jazbeca in zastopnike ministrstva za gospodarstvo v Sloveniji. Nadalje imamo tudi stike z zastopniki Zveze slovenskih rokodelcev.

Naš tednik: Manj zadovoljni so bili obiskovalci sejma, ki so si pričakovali obširno ponudbo kmetijskih strojev in je ta bila v primerjavi s prejšnjimi leti bolj skromna?

Inž. Erich Hallegger: Drži, da se je ponudba na tem področju skrčila, ker razstavljalci lahko grejo letno le še na dva sejma — in sta to največkrat sejma v Welsu in Tullnu.

Prav zato pa bomo skušali v prihodnjih letih najti alternative, da bo celovski sejem ostal tako pomemben kot doslej. V hali 7 bomo izgradili 3400 kvadratnih metrov dodatne razstavljalne površine in bomo za to investirali 150 milijonov šilingov. Tu bomo pripravili razsta-

vo za občine, kjer si bodo lahko ogledali najrazličnejše stvari, ki so komunalno potrebne.

Naš tednik: Torej pod črto gledano pozitivna bilanca letošnjega sejma in tudi pozitiven pogled na sodelovanje v prostoru Alpe-Jadran. Obetajoče pri tem je po vaših besedah predvsem sodelovanje z novo državo Slovenijo. Osnova za dobro sodelovanje pa je med drugim tudi znanje jezika soseda, kar verjetno opazate pri svojem delu?

Inž. Erich Hallegger: Lahko rečem, da sem vesel, da znam slovensko in mi je žal, da tega jezika ne obvladam bolj perfektno. Znanje tega jezika je za moje delo izredno pomembno.

Naš tednik: Poleg tega, da ste prokurist pri celovškem sejmu, imate tudi pomembno funkcijo občinskega odbornika ÖVP v Bilčovsu? Kako skušate v tej funkciji pospeševati dvo- ali večjezičnost na občinski ravni?

Inž. Erich Hallegger: Mislim, da je Bilčovs občina, ki vzgledno prakticira dvojezičnost. Trenutno je v naši občini najbolj pereče vprašanje postavitev dvojezičnih krajevnih napisov. Osebnostno menim, da je čas zrel, da se napisi postavijo in tudi ničesar nimam kaj proti dvojezičnim napisom. Je pa tako, da so nekateri občani tozadevno drugega mnenja. Zato naj bi županja odprla široko diskusijo, da bomo tozadevno informirali občane in da bomo čimprej prišli do zadovoljive rešitve. Mislim, da o tem ni dvoma, da potrebujemo dvojezične krajevne napise.

Naš tednik: Hvala za pogovor.

Naš tednik: Lani januarja je bila ustanovljena Delovna skupnost slovenskih socialdemokratov in si podprednica te organizacije. Kaj te motivira za politično dejavnost in kakšne cilje si si zastavila za to delo?

Ana Blatnik: Dobro se zavedam, da si človek za svojo dejavnost ne sme pričakovati pohvale ali kakšnega priznanja, ker to le redkokdaj dobiš. Zame je važno, da ne ostane pri tem, da kritiziraš stvari, s katerimi se ne moreš strinjati, ampak, da sam oblikuješ javno življenje in ponudiš alternative.

Politično se priznavam k socialdemokratski stranki, in to, čeprav se z marsičem, kar se dogaja v tej stranki, ne morem strinjati, tako na primer s strankarskim sporazumom glede manjšinskega vprašanja. Zato zagovarjam le stvari, katere sama sooblikujem.

Bistvena vprašanja, ki so mi pri srcu, so problemi ženske in družine, varstvo okolja in seveda vprašanje slovenske narodne skupnosti. Čeprav sem podpredsednica DS, mi je važno, da se ne omejujem le na to področje, ampak hočem biti aktivna povsod, kjer me nekaj zanima, pričem mi funkcija ali morda politična kariera ni važna.

Naš tednik: Kako je torej s strankarsko disciplino v SPÖ? Kako se lahko z njo spoprijazniš kot ženska, ki potrjuje, da kritično misli?

Ana Blatnik: Mislim, da je deložnozborska poslanka Melitta Trunk pred nedavnim pokazala, da se mora tozadevno v stranki nekaj spremeniti. S tem, da je v javnosti kritizirala Amobrozyjev način vodenja stranke, je dokazala, da takoimenovana strankarska disciplina ni „sveta krava“. Če so argumenti stvarni, podpiram take kritike, četudi niso samo interne, ampak tudi javne.

Naš tednik: Delovni skupnosti slovenskih socialdemokratov je doslej uspelo nagovoriti le bolj pičlo število aktivnih ljudi, ki bi bili dejansko pripravljeni delovati v okviru te organizacije.

Ana Blatnik: Naša organizacija si je seveda zastavila nalogo, da bi v posameznih občinah nagovorili ljudi, ki bi bili pripravljeni aktivno sooblikovati manjšinsko politiko. Sama pa sem videla, da danes ni tako enostavno nagovoriti ljudi in jih motivirati za tako delo. Problem je gotovo tudi ta, da se bi morali ljudje potem tudi priznati k tej stranki.

Naš cilj mora biti, da aktualiziramo slovensko kulturo in slovenski jezik. Veseli me, da nas je deželno vodstvo SPÖ priznalo

GOST V NAŠEM TEDNIKU

„Preživali bomo, če bomo dovolj samozavestni!“

Z Ano Blatnik se je pogovarjala Heidi Stinger

kot skupino, ki je dobila v stranki svoj referat. Zavedam se pa, da je to politika malih korakov, o kateri sem prepričana, da dolgoročno prinese največ.

Naš tednik: Dejstvo je, da ima DS slovenskih socialdemokratov le možnost, da svetuje stranki, nima pa možnosti, da bi soodločala niti o vprašanih, ki zadevajo manjšino samo. Ali nimaš vtisa, da stranka danes potrebuje le glasove Slovencev, ker ne more več računati z glasovi nemškonacionalcev, katere so že zdavnaj pobrali svobodnjaki?

Ana Blatnik: Doslej tega vtisa nisem imela, imam občutek, da nas jemlje stranka resno. V primeru, da bi pa kdaj imela tak občutek, bi si resno premislila delovati naprej.

Kljub temu, da imamo le svetovalno funkcijo, se mi zdi, da imamo pomembno nalogo, da ustvarjamo v stranki sami pozitivno vzdušje nasproti slovenski narodni skupnosti.

Naš tednik: Ali se ti ne zdi važno, da bi Slovenci sami našli demokratičen model skupnega zastopstva, ker zastopniki zakonodajnih teles danes perfektno izigravajo eno slovensko organizacijo proti drugi, češ, da ne vedo, kdo je dejansko njihov pogovorni partner?

Ana Blatnik: Sama odklanjam možnost virilnega mandata. Za-

misel o demokratičnem zastopstvu Slovencev je morda v teoriji dobra, a se mi zdi, da se v praksi ne da uresničiti. Po mojem mnenju bi bilo najbolje, če bi imela vsaka stranka svojega zastopnika za manjšinska vprašanja.

Naš tednik: Ali se ti ne zdi, da stranke na ta način, da nasprotujejo skupnemu zastopstvu manjšine, uspešno delujejo po starem rimskem geslu: „Deli in vladaj!“

Ana Blatnik: Mislim, da temu ni tako. Morda pa sem tudi preveč optimistična in ne vidim realnosti.

Naš tednik: Tvoj oče je kot bivši bilčovski župan bil zastopan tudi v koroškem deželnem zboru in danes sam pravi, da ni mogel dosti kaj storiti za narodno skupnost, ker je pač bil edini mandatar, ki niti v svoji stranki za interese Slovencev ni našel posluha. Ali ni usoda vsakega mandatarja, da se mora podvreči strankarski disciplini, kar prav v manjšinskem vprašanju gotovo ni pozitivno?

Ana Blatnik: Prepričana sem, da je moj oče naredil v manjšinskem vprašanju v času svojih političnih funkcij vse, kar je bilo v njegovih močeh. Glede strankarske discipline pa se mi zdi, da je to vprašanje samozavesti. V primeru, da bi bil zastopan v deželnem zboru nekdo, katerega ni važno, ali bo obdržal svojo

funkcijo oziroma, ali bo lahko napravil kariero, potem bo ta lahko govoril tudi to, o čemer je prepričan.

Naš tednik: Prej si rekla, da ste si zastavili cilj, da aktualizirate slovensko kulturo in slovenski jezik. Kako gledaš danes na delovanje tvojega starega očeta — Miklavževega deda, ki so konsekvntno vztrajali na tem, da so otroci govorili izključno slovensko?

Ana Blatnik: Naš deda so bili mož, ki so hoteli obdržati idealno stanje. Videli so namreč, kako se je nemščina začela aktualizirati in so skušali z vso silo preprečiti ta razvoj. Zavedam se, da sta moj oče in moj ded bistveno sodelovala politično življenje in sem prepričana, da sta za takratne razmere naredila za narodno skupnost vse, kar je bilo v njunih močeh. Dejstvo pa je, da se je čas spremenil in so danes dani drugačni pogoji.

Naš tednik: Tvoj ded je deloval na kulturnem in političnem področju v času, ko so nemškonacionalne sile še bistveno bolj nasprotovale manjšini. Kljub temu so konsekvntno vztrajali, da se je po možnosti uporabljala izključno slovenska govorica. Danes pa se je ozračje med obema narodoma bistveno izboljšalo in zgleda, da bomo obdržali kvečjemu le dvojezičnost. Ali te ta razvoj ne skrbi, z ozirom na dejstvo, da prakticirajo dvojezičnost izključno slovenska društva?

Ana Blatnik: Sem za odprtost

Ana Blatnik, doma v Bilčovsu, je po poklicu učiteljica in poučuje na Poklicni šoli v Beljaku. Njeni interesi so zelo raznoliki, predvsem pa se že nekaj leta angažira tudi na kulturnem in političnem področju. Mnenja je, da je kritika sama premalo, ampak da je potrebno ponuditi tudi konkretne alternative in prispevati k temu, da se na tem ali drugem področju kaj spremeni na boljše. Kot podpredsednica Delovne skupnosti slovenskih socialdemokratov in kot odbornica SPD „Bilka“ v Bilčovsu je zato v pogovoru z NT zavzela stališče k nekaterim aktualnim vprašanjem.

in se zavedam, da živim na Koroškem, kjer sta doma dva naroda. Četudi nemškogovoreči doslej še niso naredili tistega koraka, sem prepričana, da je dvojezičnost korak naprej in zato slovenska narodna skupnost ne izgublja kaj.

Naš tednik: Ob 80-letnici SPD „Bilka“ je nastala diskusija, ali naj bi se v društvo včlanili tudi nemškogovoreči. Izražena je bila bojazen, da bi slej ko prej postal tudi interni pogovorni jezik društva nemški, ker je pač dejstvo, da smo že po naši naravi tako vljudni in prijazni, morda tudi tako udobni, da pač govorimo tako, da nas vsi razumejo — torej nemško.

Ana Blatnik: Mislim, da je predsednica Bilke mag. Geli Schellander ob priliki te diskusije pojasnila, da si odbor društva pričakuje od vsakega nemškogovorečega člana, da se bo naučil slovensko, tako, da bo interni pogovorni jezik Bilke gotovo ostal slovenski.

Na drugi strani pa v tem, da se pri kakšni seji govori nemško, ne vidim problema. Gre za stvar, in zato zame ni tako pomembno, ali se pogovarjamo vedno v slovenskem jeziku. Tako je na primer tudi pri sejah DS. Če smo sami, se seveda pogovarjamo slovensko, če pa so povabljeni na sejo nemškogovoreči demokrati, potem je po navadi naš pogovorni jezik nemški, včasih pa poskrbimo tudi tolmača.

Naš tednik: Hvala za pogovor.

Raziskovanje slovenskih noš

S projektom raziskovanja noš oz. oblačilne kulture se dr. M. Makarovič bavi že nekaj časa. Z zelo natančnim raziskovanjem, ki je večkrat povezano s težavami, hoče resnično in detajlirano upodobiti nekdanji način oblačenja.

S projektom je dr. M. Makarovič začela v Sloveniji. Raziskovala je na štirih različnih področjih (Dobrepolje, Slovenska Istra, Kozjansko in Kostel), brskala v zgodovini oblačilne kulture in zbirala informacije. Vsako območje je bilo zase zanimivo, zaradi raznolikosti noš. Gradivo je dr. M. Makarovič zbrala v štirih zvezkih, po en zvezek za vsako območje. To knjižno zbirko je izdala Zveza kulturnih organizacij Slovenije.

S petim zvezkom svoje zbirke pa se je prvič podala na koroška tla. Sicer so že avstrijski strokovnjaki, kot M. Brejc, M. Ložar ali dr. Kušer, raziskovali na tem področju, toda M. Makarovič se je kot prva bolj obširno bavila s to tematiko. Na Koroškem je začela z raziskavo noš in oblačilne kulture na Zilji. To območje se ji je zdelo najbolj primerno, ker je Zilja — bolj kot drugi predeli Koroške — znana

za svojo posebno slovensko ljudsko nošo. Po treh letih raziskovanja je izšel torej peti zvezek te knjižne zbirke. V delu je obravnavana ljudska noša in oblačilna kultura Ziljanov. Noša je natančneje obdelana od zadnje četrtine 18. stoletja naprej, oblačilna kultura pa šele za 20. stoletje. Noše, ki ne obstajajo več, je po ustnih pričevanjih naslikala akademska slikarka Jana Dolenc.

Trenutno se M. Makarovič bavi z raziskovanjem podjunske in rožanske noše. Prav tako bo zbrano gradivo izdala v dveh zvezkih, ki naj bralce natančno seznanjata o slovenskih ljudskih nošah v besedi in podobi. S temi tremi slovenskimi koroškimi območji hoče zaključiti svoje raziskovanje noš oz. oblačilne kulture in z natančno obdelano knjižno zbirko dati vpogled v zgodovino oblačenja slovenskega ljudstva.

Romanje treh dežel:

Mirovna manifestacija

V okviru „Romanja treh dežel“ se je na tradicionalni mirovni demonstraciji zbralo nad 10.000 vernikov, da bi molili in prosili za pomiritev in dokončni mir na Hrvaškem in v Bosni-Hercegovini in s tem pokazali sočutje in solidarnost s sosedi.

Trije nadškofje so vodili evharistično slavlje pred cerkvi-jo Marije Pomočnice na Rakovniku pri Ljubljani.

Tudi letos je romalo kar precejšnje število koroških vernikov v Slovenijo. Poseb-

no zastopana je bila kazaška fara, ki se že skozi vsa leta v zelo lepem številu udeležuje romanja. Pevkam in pevcem iz Kazaz in iz Št. Petra na Vašinjah je letos bila dodeljena posebna čast: z zbo-

Slovo od Lizije Miklavčič — Ščedemnice

V soboto, dne 15. avgusta 1992, nas je po dolgi in hudi bolezni v 87. letu starosti za vedno zapustila gospa Lizi Miklavčič, roj. Paul, pd. Ščedemnica iz Ščedma.

Rajna Lizi je bila iz znane Rutarjeve družine v Dolinčičah. Poročila se je z Jozijem Miklavčičem. V zakonu sta se jima rodili dve hčerki, od katerih je ena poročena na domu.

Tudi rajna Lizi je s svojo družino morala okusiti pregnanstvo v mrzli tujini in leta 1942 zapustiti svoj dom. Šele leta 1945 se je z družino vrnila. Rajna je bila verna in narodno zavedna žena. Pred več kot desetimi leti je izgubila moža Jozeja Miklavčiča, znanega rodoljuba in planinca, ki je v pogorju Jepe marikal poti in steze, čeprav je imel že osmi križ na ramih. Rajna je svoja leta preživela na svojem domu in ji je hčerka z družino nesebično stala ob strani in ji stregla v njeni bolezni. Rajna Lizi je še iskala zdravniške pomoči v bolnici, vendar ura njenega življenja je potekla in se je vrnila samo še mrtva v doma-

či kraj. V torek, dne 18. avgusta 1992, smo rajno Ščedemnico ob velikem številu znancev, prijateljev in sotrpinov pospremili na njeno zadnje bivališče, na pokopališče v Št. Jakobu.

Pred mrtvaško vežico in ob grobu se je od rajne poslovil Moški pevski zbor „Jepa-Baško jezero“. Tudi pogrebno sv. mašo je zbor olepšal s svojimi pesmimi. Pogrebne obrede je opravil gospod dekan Peter Sticker, prav tako izseljenec, ob somaševanju gospoda župnika Matevža Nageleja. Kot gospod dekan Sticker, tako je tudi sotrpin in predstavnik Zveze slovenskih izseljencev, gospod Franček Černut, prikazal lik rajne Ščedemnice in se v ganljivih besedah poslovil od nje.

Naj se rajna Lizi Miklavčič, pd. Ščedemnica, odpočije od vseh tegob in krutosti zemeljskega življenja in najde svoj zaslužen mir v domači zemlji, katero je tako zelo ljubila.

Hčerkama z družinama izrekamo po tej poti naše iskreno sožalje.

Mi.

Rožek: Slovo od Hruminje

Justina Prein, Hrumova mama v Zgornjih Goričah pri Rožeku, se je rodila pred 87 leti pri Očuju v sosednjih Dolinčičah. K zadnjemu zemeljskemu počitku smo jo pospremili preteklo nedeljo na domače pokopališče v Rožeku. Pogrebne obrede je vodil župnik pater Tonček Zajc ob lepem domačem ljudskem petju. Rajna je živela kljub bolehnosti vzorno krščansko življenje z možem Francijem, ki je umrl že pred 9 leti. Bila je zvesta družini in narodu, rada je prebirala domači tisk in poslušala slovenske oddaje v radiu. Otrokom Justini, Franciju in Jožku, vnukom in vsem sorodnikom iskreno sožalje!

rom so sooblikovali evharistično slavlje. Tudi slovenske priprošnje je prebrala faranka iz Kazaz, Marija Komar. Rože za slavnostno božjo službo pa sta v imenu koroških Slovencev darovala dva sodelavca kazaške fare, M. Razdevšek in A. Tončič. Organizacijo za koroško udeležbo sta prevzela mag. H. Rauter in rektor Jože Kopeinig. Krški škof dr. Egon Kapellari je v častni pridigi poudaril, da tema Evropa dandanes zbuja mnogo manj optimizma, kakor pred dvema letoma. „Potrti smo zaradi preziranja vseh pravil mednarodnega prava in humanosti sploh v Bosni in Hercegovini“, je menil. „Kar Evropa, kar svet sedaj in pravzaprav vedno potrebuje, to sta upanje in solidarnost“, tako škof Kapellari.

Čestitamo

Svoj 30. rojstni dan je slavil davčni svetovalec **ma. Herman Klokar** z Metlove. Slavljencu iskreno čestitamo in mu želimo še vrsto zadovoljnih let!

V Selah na Šajdi je slavil svoj god **Žnidarjev Nuži**. Ob tej priložnosti mu želimo vse najboljše, trdnega zdravja in božjega blagoslova!

Pred nedavnim je obhajala god in rojstni dan **Marija Schmautzer** iz Lovank. Ob dvojnem prazniku ji želimo vse najboljše in še mnogo sončnih dni.

V Goričah je praznovala rojstni dan **Silvija Verdel**. Želimo ji še mnogo sreče, posebno pa zdravja!

60-letnico je slavila **Rozi Hallegger**. Želimo ji vse najboljše, da bi ostala zdrava in zadovoljna vsa nadaljnja leta!

Društvo upokojencev Št. Jakob čestita slavljencem **Miciji Kraut-zer, Joziju Stornik, Matildi Majer** in **Gustiju Janežiču** k osebnim praznikom! NT se pridružuje čestitkam!

Pred kratkim je slavila 78. obletnico življenja **Margareta Woschitz** iz Doljne vasi. Še na mnoga srečna leta v zdravju in zadovoljstvu!

Pred nedavnim je srečal Abrahama **Tevžej Fale** iz Šentjakoba. Po tej poti mu želimo zdravja in osebne sreče in mu kličemo na najmanj še enkrat 50 let!

Na Radišah je goдовал župnik

Ludvik Jank. Iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo božjega blagoslova!

Pred kratkim je praznovala rojstni dan in god **Roza Županek**. Vse najboljše, predvsem pa ljubelega zdravja!

Hanzi Lesjak je obhajal rojstni dan. Vse najboljše, še veliko sreče in zadovoljstva!

Srečanje bivših pregnancev ob 50-letnici izseljevanja

Zveza slovenskih izseljencev obvešča, da bo imela v nedeljo, 27. septembra 1992, s pričetkom ob 14. uri v Kulturnem domu na Radišah svoj **redni občni zbor**, ki bo, kakor v minulih letih, povezan z družabnim srečanjem bivših pregnancev. Našo prireditev bodo s svojim nastopom popestrili domači prostvetarji.

Letos obhajamo 50-letnico nasilnega pregona koroških Slovencev. Zato se bomo tokrat spet zbrali v kraju, v katerem neposredni soseščini je takrat bilo žrelsko taborišče — prva postaja na križevem potu slovenskih izseljencev.

Bivši pregnanci z družinami in prijatelji prisrčno vabljeni na Radiše, kjer se bomo skupno spominjali dogodkov pred petdesetimi leti!

**Zveza slovenskih
izseljencev**

Obirčanke razveseljujejo srca domačinov

Že od leta 74 naprej, torej celih 18 let, pevke z Obirskega uspešno pojejo in razveseljujejo srca ljubiteljev petja. V svojem 18. letu obstoja je imel oktet že 364 nastopov vseh evropskih držav, v Koroškem, v Gradcu, na Dunaju, v Franciji, v Švici in v Sloveniji, kar priča o kvalitetnem petju.

Večkrat se je zasedba okteta že izmenjala, bodisi iz zdravstvenih ali osebnih razlogov pevk. Toda tri pionirke so oktetu ostale zveste 18 let. Rade se še spominjajo na začetek njihove glasbene kariere: Pevke so zbirale izkušnje v otroškem zboru, ki ga je vodil Valentin Polanšek. V prijatni atmosferi so rade pele in urile svoje glasove. Prakso so si pa pridobile tudi v cerkvenem zboru pod strogim vodstvom obirskega župnika Tomaža Holmarja. Na pobudo Valentina Polanška, ki je spoznal njihovo nadarjenost in veselje do petja, so se obirske dekleta leta 1976 odločila za samostojno kariero: ustanovila so sekstet pod vodstvom Valentina Polanška. Še danes so mnena, da brez njegove vneme ne bi prišlo do te važne odločitve. Valentin Polanšek, čuvaj narodne pesmi, se je vedno zelo zavzemal za kulturno delovanje na Obirskem. Tako je tudi uspešno vodil ženski sekstet. Po pol leta so pa pevke ugotovile, da je sekstet glasovno prešibek. Zato so se javnosti kmalu predstavile kot Obirski ženski oktet.

**„Bistveno je,
da smo vse zavedne
Slovenke!“**

Že po enem letu skupnega delovanja so leta 1977 posnele prvo ploščo in kaseto. Predvsem so pele Polanškove pesmi, kot

tudi narodne. Leta 1979 je sledila že druga plošča z izključno narodnimi pesmimi. Polanškovo navdušenje za petje se je preneslo tudi na pevke okteta. Leta 1986 je oktet zadnjič nastopal pod vodstvom Valentina Polanška, mojstra narodne pesmi, v Modestovem domu v Celovcu. Valentin Polanšek je bil gonilna sila, ki je uspešno spodbujal ljudi h kulturnemu udejstvovanju. Zadnja njegova želja je bila, da bi se petje na Obirskem gojilo naprej. Obirski ženski oktet je sledil njegovi želji in kmalu spet nastopal pod vodstvom profesorja Janeza Boleta iz Ljubljane.

Že leta 1987 so posnele tretjo ploščo z izključno Polanškovimi pesmimi. Oktet pa ni pel samo narodnih pesmi, temveč tudi umetne nabožne pesmi. Sicer pod strogo roko Jožeta Boleta ni več bilo tistega domačega vzdušja, kot so ga pevke prej doživljale, vendar jih je skupno veselje do petja še naprej združevalo in spremljalo pri vseh nastopih.

V glavnem pa so se pevke v zadnjem letu pripravljale na snemanje četrte plošče, ki bo izšla predvidoma jeseni pod geslom: „Pesmi slovenskih pokrajin“. Kljub naporom, ki so povezani z nastopi in vajami, rade in z veseljem pojejo. Plačilo za ves trud pa jim je navdušen aplavz poslušalk in poslušalcev.

Dr. Franc Wutti,
zdravnik v Borovljah,
sporoča, da ima dopust od
sobote, 29. 8., do
ponedeljka, 5. sept. 1992.

**Zadruga
market**

Št. Jakob v Rožu
išče vajenca ali vajenko

za prodajo in za ADEG-aktiv.
Telefon: 0 42 53 / 22 11
gosp. Kropivnik

KSSŠK

Klub slovenskih študentk in študentov na Koroškem se je ustanovil 14. februarja 1991 in ima sedež v Celovcu. Vzpodbujevalka je od vsega začetka Veronika Pietzka. Na vprašanje, zakaj se ji zdi važno, da obstaja Klub slovenskih študentk in študentov v Celovcu, je odgovorila: „Ker bi ta klub lahko deloval na čisto drugem področju kot ostale mladinske organizacije.“ Tako je na pobudo kluba prvič prevzela Slovenka Gabi Frankova referat za manjšine na celovski univerzi.

Prav od začetka je klub deloval z vso vnemo in je imel kar precej točk na programu, katere je hotel uresničiti. Tako na primer tečaje retorike, študijsko potovanje na ljubljansko borzo, raziskovalni projekt in še mnogo drugih iniciativ. Na žalost pa je dejavnost mladih študentk in študentov v zadnjem času pojemala.

Veronika Pietzka je menila, da bi delovanje kluba morda bilo bolj uspešno, če bi ona imela več časa oz. če bi jo kdo hotel nadomestiti. Dejala je: „Klubi lahko uspešno delujejo le, če je veliko osebnih pobud.“

Upajmo, da mladina res še ni prenasočena informacij in želimo Veroniki, da bi kmalu našla mlado naslednico, kot si to sama želi.

KSSŠG

Druga organizacija, ki jo predstavljamo, je Klub slovenskih študentk in študentov v Gradcu — KSSŠG. Klub je ponudba slovenskim študentom/kam, kjer se lahko bolje spoznavajo oz. obdržijo stike med seboj.

Zelo samozavestno je dejal Dominik Kert, predsednik KSSŠG: „Klub nudi možnost sodelovanja, se pravi, vsak posameznik lahko dela v klubu in postavi kaj na noge, se sam izkaže in s tem krepki svojo samozavest, si pridobi izkušnje

kot organizator in spozna ljudi, dela za svoje lastno življenje in kariero!“

Vsako leto se na občnem zboru izvolijo za eno leto študenti, ki prostovoljno prevzamejo delo enega izmed referatov. Ti so infolist oz. obveščanje javnosti, blagajništvo, šport, kultura in zabava ter tajništvo. Vprašanje predsednika pa so rešili na zelo eleganten in nenavaden način. Predsednik namreč naj bi bil vsak referent za dobo dveh mesecev.

Na vprašanje, ali je mnenja, da je na Koroškem preveč mladinskih organizacij, je Dominik Kert menil: „Ne mislim tega. Organizacije, ki so slabe, se same razidejo, tiste pa, ki dobro delujejo, se obdržijo.“ Mnenja je, da v Gradcu vse dobro poteka in da delo brezhibno funkcionira. KSSŠG ima tri izvoljene referente in precej prostovoljnih pomagačev. „Kdor ima dober odnos do kluba, je zelo rad tam. Preveč delavcev pa nikoli ni.“

Časopis oz. infolist je zelo važen za delovanje kluba. Tako v prvi vrsti posreduje termine klubske dejavnosti. Da pa lahko vsak/a študent/ka objavlja, „kar hoče“, si je Dominik namislil sistem anonimnosti. Vsakdo mu lahko tudi pošlje članke, ne da bi imenoval svojega imena. Poleg tega pa časopis/infolist ohranja stik med klubaši in ga utrjuje ter poglobi.

Seveda pa tudi zabave ne sme manjkati. Prirreajo zabavne večere z igranjem biljarda, darta in kart, organizirajo skupna kovanja v hali in igrajo odbojko. Poletni semester pa so predvsem namenili politiki (diskusija s Tomažem Ogrisom o delovni skupnosti v SPÖ, protestna akcija proti Kame-radschaft IV), gojenju medsebojnih stikov s slovensko mladino v Sloveniji in zamejstvu (ekskurzija v Maribor, obisk pri študentski organizaciji ljubljanske univerze, udeležba na srečanju slovenske mladine zamejskih organizacij, itd.), kakor tudi glasbenim večerom.

Potrebno bi pa bilo, da bi organizatorične posle kluba ne le prevzeli Dominik Kert, Mihi Hrobat in Miha Golavčnik, temveč da bi se našli tudi še drugi iniciativni ljudje.

Politično upravna akademija je letošnje poletje namenila mladini. Prirejala bo mladinski teden „Mladina k besedi“ od 6. 9. 1992 do 11. 9. 1992 v Droboljah ob Baškem jezeru. V ta namen vam bodo mladi sodelavci PUAK v naslednjih tednih predstavili vseh osem mladinskih organizacij koroških Slovencev. Tokrat vam predstavljajo KSSŠK, Mlado EL, KSSŠG in Katoliško mladino.

Pripravila Robert Sturm in Erih Oraže

KATOLIŠKA MLADINA

Struktura Katoliške mladine (KM) je razdeljena na tri področja:

— fare, v katerih KM-ovci skušajo ustanoviti mladinsko skupino oz. skušajo pridobiti vsaj posameznike, ki bi sodelovali in se po možnosti mesečno udeležili

— dekanjskih sej (ROBA — Rožanska baza, POBA — Podjunska baza). Mesečno se zmeraj v drugi fari zberejo voditelji farnih mladinskih skupin in posamezne kontaktne osebe. Na

teh sejah načrtujejo dekanjske prireditve, kot so to Adventni srečanja, Vespere, predavanja itn. Poleg tega naj bi bila POBA ali ROBA odgovorna za pripravo mladinskega dneva.

— Pokrajinsko vodstvo je treh in najvišja struktura KM. Vodstvo sestavljajo predsednik, duhovni asistenti, tajnik in pokrajinski mladinski voditelj. Vodstvo se ponavadi sreča vsakih 14 dni in usklajuje naloge in impulze POBE in ROBE. Obenem nosi tudi glavno vsebino

Ali iščejo mladinske organizacije medsebojne stike?

binsko odgovornost. Delovanje Katoliške mladine se je v zadnjih letih osredotočilo na dve težišči. V delovnem letu 1988/89 je bilo težišče akcija Slovenščina moj jezik. V delovnem letu 1989/90 je izdala pesmarico Vriskajte Bogu. Zadnji dve leti je KM posvetila vsebinski prenovi svojega delovanja in tako na vsekoroški ravni izdelala tako imenovani „Jugendleiterkonzept“, ki je bil v zadnjih mesecih sprejet od višjih gremijev in ga je podprl tudi škof dr. Egon Kapellari. Bistvo novega koncepta je, da ima KM poleg voditelja v Celovcu in mladinskih voditeljev v fari še poklicnega voditelja na dekanjski ravni. Naloge voditelja bi bile mdr. iskanje novih sodelavcev, spremljanje in izobraževanje mladinskih voditeljev ter kontakti do župnikov in drugih struktur. Seveda naj bi bil pokrajinski voditelj za to službo posebno izobražen. Za namestitev pokrajinskega voditelja je potrebna prošnja na dekanjsko duhovno konferenco, kar pomeni, če duhovniki v posameznih farah niso zato, ni možna nastavitve pokrajinskega voditelja.

„Zdi se mi, da je treba zmeraj na novo preveriti znamenja časa in iskati temu ustrezno nove pristope. Z uvedbo pokrajinskih voditeljev sem prepričan, da je KM na Koroškem uspelo skovati prodje, s katerim bomo v bodoče lahko delovali še bolj uspešno“, upa Hanzej Sticker.

MLADA ENOTNA LISTA

Prvi deželni kongres Mlade EL (tedaj pod imenom Mlada KEL) je bil 1. julija 1989 pri Šoštarju v Globasnici. Prva predsednica je bila Zalka Kuchling. Njej je sledila Angelika Mlinar; ob strani ji stoji poldnevno zaposleni poslovodeči tajnik Karli Sadjak.

Po poslovniku je namen Mlade EL, da zastopa interese koroške slovenske mladine in pri tem uveljavlja načela narodne samobitnosti, politične samostojnosti, pluralistične in demokratične ureditve ter temeljne programske smernice celotne stranke, usklajuje pa jih s čutenjem, problemi in zahtevami mladih. Med mladimi širi politično obveščanje in jih spodbuja k delu za dosego zgoraj omenjenih ciljev.

Mlada EL se še posebno zavzema za enakopravnost slovenskega jezika v deželi, za varstvo okolja in socialno pravičnost. Išče sodelovanja z vsemi mladinskimi, demokratičnimi silami v deželi, državi in inozemstvu.

Realnost je malo drugačna: „Dejstvo je, da bi Mlada EL lahko veliko boljše funkcionirala, če bi imela naša mladina interes za politično sodelovanje“,

je dejal Karli Sadjak. Na vprašanje, kako je delovanje s celotno stranko EL, pa je menil, da je Mlada EL v svojem delovanju samostojna in sledi sklepom svojega vodstva, vendar je v stalnem in odkritem delovnem stiku z vodstvom celotne

stranke Enotna lista.

Na deželni ravni Mlada EL sodeluje z AGJ (Arbeitsgemeinschaft Jugend), v katero še ni včlanjena, intenzivnejše pa je sodelovanje z JEV (Jugend Europäischer Völker). Akcije Mlade EL niso preveč obširne, vendar temeljito pripravljene in izpeljane: na sejmu za prosti čas (Freizeitmesse) je Mlada EL imela svojo razstavo, ki je zelo uspe-

„Dejstvo je, da bi Mlada EL lahko veliko boljše funkcionirala, če bi imela naša mladina interes za politično sodelovanje.“

Karli Sadjak,
poslovodeči tajnik
Mlade EL

la. Poleg tega organizira tradicionalni ples in je soorganizirala tudi akcijo za otroke v Bosni.

Za prihodnost si je Mlada EL zastavila kot cilj boljše sodelovanje z okrajnimi frakcijami. Utrdila pa bo tudi sodelovanje s PUAK.

Ein Beitrag zum Thema Zölibat

Die Kirche ist in Not.

Wer auf diese Not hinweist und deren Ursachen aufzeigt, kann leicht selbst in Not geraten (Lehrverbot usw.).

Die geforderte Ausgrenzung der Erotik aus dem Leben der katholischen Priester und die Ausgrenzung des Weiblichen sind mit verantwortlich für eine unsinnliche Theologie, die nur wenige Menschen erfreut.

Im Folgenden geht es einmal nicht um die Streiffrage, ob das Zölibat eine kirchliche oder göttliche Forderung ist u. ä. — Das Problem „Priester und Erotik“ wird von zwei Seiten her angerissen — im Bewußtsein darum, daß diese nur einen kleinen Ausschnitt an Bedenkenswertem bilden.

Die tiefliegende Angst vor dem Weiblichen

Von alters her wird das Weibliche — und somit die Frau — dem Unbewußten und Dunklen zugeordnet. Im Gegensatz dazu steht das Männliche, das mit Licht und Bewußtsein in eins gesetzt wird. Erich Neumann, ein Schüler von C. G. Jung, hat in seiner „Ursprungsgeschichte des Bewußtseins“ anhand der Mythen die Entwicklung des Ichbewußtseins aufgezeigt: Aus der ursprünglichen Einheit löst sich ein Ichkeim, der viele Stadien durchleben muß, um sich zu einem relativ stabilen Ich entwickeln zu können; dabei schwebt das sich derart bildende Ich ständig in der Gefahr, ins Unbewußte zurückzusinken.

Diesen Prozeß beschritt nicht nur die Menschheit als ganze, sondern es ist der Weg jedes einzelnen Menschen während seiner frühen Kindheit. Am Ende dieses schwierigen Weges ist das Ich gewissermaßen zu sich selbst gekommen und steht nun im „Licht des Bewußtseins“.

Auch die christliche Religion ist voll von Lichtmetaphern. „Gott“, „Licht“, „(Ich)Bewußtsein“ und „männliches Prinzip“ — diese Begriffe gehören zusammen.

Solange ein noch so beglückendes Einsinken ins weibliche Prinzip lediglich als Verschlungenwerden und somit als Rückschritt und Gefahr angesehen wird, solange müssen sich diejenigen, welche sich dem Dienst für das Licht verschrieben haben, mit allen Mitteln dagegen wehren.

Mit der Abgrenzung gegenüber lebendigen weiblichen Wesen scheint der Mann, ob Laie oder Priester, zugleich auch unbewußte seelische Kräfte des

eigenen Inneren niederhalten zu können.

Männer, die sich ohne Angst vor Substanzverlust den „fremden“ Kräften ganz zu öffnen vermögen, sind stark in der Minderheit.

Erotik als mystisches Geschehen

Erotisches Geschehen kann ein Geheimnis sein, ein Erlebnis, das den Menschen auf allen Ebenen seiner Existenz berührt und zugleich über sich selbst hinaushebt.

Wer solches erleben darf, wird, ob Laie oder Priester, leicht mit den kirchlichen Vorschriften in Konflikt geraten.

„Erotik“ wird heute jedoch meist einem vorwiegend bis ausschließlich körperlich-genitalen Geschehen gleichgesetzt. Die Abspaltung des seelisch-geistigen Bereiches von Körper bildet den Hintergrund dieser Situation.

(Auf der Grundlage dieser Differenzierung von „Erotik“ ist es auch unverständlich, daß nur die innerhalb der Ehe — wie auch immer — gelebte Erotik gleichsam „abgesegnet“ ist.)

Folgender Vorschlag mag erstaunen: Jeder Priester kann selbst entscheiden, ob er alleine lebt oder nicht. Im letzteren Fall könnten sich Priester dazu verpflichten, stets um eine ganzheitliche Form der Erotik bemüht zu sein. Solche Vorbilder wären um so viel sinnvoller als die meist nur Ärger hervorrufenden sexualitätsbezogenen Äußerungen seitens von diesem Bereich (offiziell) Ausgesperrter.

S. B., Beljak

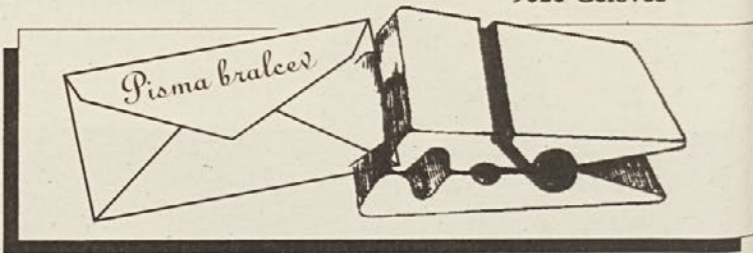
Spoštovano uredništvo!

Pohvalno zadržanje mag. Popotnika nasproti predstavniku oblasti in njegov naslednji korak do ustavnega sodišča, ki je odločilo, da je na južnem Koroškem tudi slovenščina uradni jezik, sta nadvse spodbudna. Nedvomno pa bodo nasprotniki še nadalje poskušali preprečevati priznanje osnovnih jezikovnih in s tem človekovih pravic avtohtonemu slovenskemu prebivalstvu v deželi.

Njihov glavni argument, ki pogosto zavede tudi premalo poučene slovenske ljudi, je zatrjevanje, da na Koroškem slovenščina „nikoli“ ni bila uradni jezik. Ob tem pa bolj ali manj prikrito dajejo razumeti, da je ta jezik manjvreden, manj ali celo nekulturen in še kaj iz stare nacionalistične ropotarnice. Vsled tega je ob tej priliki dokaj primerno,

... pisma bralcev ...

P.n.
Naš tednik
10. Oktoberstr. 25/III
9020 Celovec

da si položaj slovenskega jezika v zgodovini ogledamo tudi od te strani.

V deželi Koroški, ki je bila osrednja vojvodina prvotne Karantanije, je bil dolga stoletja uradni jezik samo slovenski, kar pa seveda ni imelo takega obvezujočega pomena, kot ga ima vloga uradnega jezika danes in še najmanj neke jezikovne prisile. Javni odloki so bili izdani prvotno samo v latinščini, pozneje tudi v nemščini, ki je bila najpomembnejši jezik v Srednji Evropi in na kraljevem dvoru. Slovenski jezik bi se bil mogoče hitreje uveljavil, toda zaradi glagolice, ki jo je komaj kdo obvladal v svetnem življenju, ni prihajal v poštev za vsakdanjo rabo.

Uradni in politični značaj slovenskega jezika na Koroškem je bil izpričan ob najbolj pomembnem ustavno-pravnem dejanju, pri ustoličevanju (do 1414) in zatem pri poklonitvah novemu vladarju (do 1728); oboje je potekalo samo v slovenščini.

Ta pomembna ustavna dejanja so v avstrijskih učbenikih zgodovine večinoma zamolčana, najbolj dosledno seveda to, da so potekala v slovenščini. V slovenskih (jugoslovanskih) učbenikih, ki so izšli v Ljubljani od konca prve vojne dalje, se navaja samo ustoličevanje, in še to s trditvijo, da je šlo le za nekakšno folkloro, s katero se je habsburški vladar hotel prikupiti ljudstvu. Zamolčan je njegov obvezujoč značaj, in seveda vse poklonitve, prav tako v slovenskem jeziku. V nasprotnem primeru bi trditev o tisočletnem nemškem jarmu, izpod katerega naj bi nas ob koncu prve svetovne vojne rešilo jugoslovanstvo (srbstvo), ne bila dovolj prepričljiva.

Kot je znano, je Marija Terezija (1740—1780) uvedla absolutistično državno upravo. Njen sin Jožef II. pa je odredil nemščino kot uradni jezik za celo Avstrijo. Na Ogrskem je bila to latinščina in je tudi še naprej ostala. Cesar tega ni storil iz nemškonacionalnih razlogov, ker je najprej pretehtaval, ali ne bi uvedel kakega slovanskega jezika (verjetno češčine), ker je bilo v dražvi največ slovansko govorečih.

Z zgodovinskega stališča gledano, pri sedanjem priznanju slovenščine za uradni jezik na južnem Koroškem ne gre za nekaj, česar „nikoli ni bilo“, za nekako nasilje, nasproti nemški večini. Gre samo za priznanje nečesa, kar je v zgodovini vedno bilo.

Uradni jezik je po drugi svetovni vojni postal najbolj izrazit instrument vsega javnega življenja. Njegova zgolj nemška podoba pa prava prisila ali celo nasilje nad slovensko govorečim, avtohtonim prebivalstvom. Zato je bil že skrajni čas, da se je to vprašanje končno razčistilo.

dr. Jožko Šavli,
Gorica

Naša lepa lastnost

Že nekaj časa poteka „razmišljanje“ o zastopstvu narodne skupnosti v deželni, kot tudi v zveznem parlamentu v našem časopisju. Ob objavi Ogrisovega članka v NT-ju (O dobrem Slovincu) pa se je stresla gora, rodila pa se bo očitvidno tudi samo miška. Ob vsej vihrji pa nam stopi ena izmed naših „kreposti“ spet kristalnočista pred oči. Nekdo izpove v javnosti svoje mnenje, drugomislečemu pa se že naježijo lasje, ker je to onesnaženje lastnega gnezda. (Ta izraz sem nekako pogrešal ob izjavi vidnega predstavnika matičnega naroda v tujini.) Mar smo res tako ozki, da se o perečih rečeh ne bi znali tudi kulturno meniti, trezno pogovarjati ter obojestransko pretehtati. V odgovorih na omenjeno tematiko je veliko pisanega mdr. o strankarski disciplini in podobno; koliko demokratičnosti pa je v naših vrstah? Že z izrečenim lastnim mnenjem si lahko hitro nakoplješ očitek: No kakšen Slovenec pa si! Roko na srce: koliko naših ljudi (tudi znanih osebnosti!) je posredno ali neposredno povezanih s kako večinsko stranko. Čemu bi zato iskali razloge, saj smo vsi, in tudi hočemo biti enakopravni državljani. Imeli smo tudi svoja poslanca tako v deželni kot državnem zboru, ki nista kandi-

dirala na slovenski listi; ocenjujemo ju pa seveda po naši „lepi“ navadi — manj in bolj dober. Je to značajno? Anton Trstenjak nas s svojo knjigo „Misli o slovenskem človeku“ postavi pred ogledalo in upati je, da bomo vsak zase po malem le uvideli svoje slabosti in končno priznali tudi drugače mislečemu njegovo lastno mnenje. Kakor je tudi „Glosa“ v NT-ju števil. 32 (o parti-zanski proslavi na Robežu — opomba uredništva) umestna, ob količnjak objektivnosti pa bi morali pogledati tudi drugo plat medalje.

F. Černut, Loče

K dobrotljivosti cerkve

Uradni vatikanski list L'Osservatore Romano v eni izmed zadnjih izdaj zahteva indirektno vojaški poseg. Barbarstvo v Bosni in Hercegovini je treba operativno obsoditi, besedna obsodba ne zadostuje. „Wenn nicht sofort und entschieden gehandelt wird, begeht man die Sünde der Unterlassung.“

V premislek: V Hitlerjevem času je bil poznejši papež Pij XII. nuncij v Berlinu in kaj je zahteval za milijone pobitih Židov, Poljakov, Rusov, Jugoslovanov? Še pisnil ni.

In koliko paketov je tedaj Caritas poslala v Leningrad, Stalinograd ali pa Rostov med zadnjo svetovno vojno, ko je tam pomrlo na stotisoče ljudi?

Kristi Lajčahar,
Kotmara vas

Ali res ni bilo pravice?

Čemu tarnanje in pretakanje sol?

V mislih imamo natečaj „Naraščajnega tekmovanja“ in njegov potek, ob katerem se Rozi Polesnig zgraža, češ: „Kje je bila pravica?“ Toliko v vednost. Ansambel „Rubin“ se je zanj prijavil, ker izpolnjuje vse zahtevane pogoje! 1. Niti v začetni fazi ne obstaja več, kot tri leta, v trenutni zasedbi celo manj, kot leto dni. 2. Predložil je zahtevane tri lastne skladbe. Če je bil potemtakem sprejet v ožji izbor, je to krivica? Nastopati doma in drugod, je mar to krivica? Obregati se ob „Podjunskih fantih“, da igrajo že desetletje, to je krivica! Dajte se, prosim, pozanimati po obstoju sedanje skupine. Tudi tista tri vprašanja za besedo „naraščaj“ si lahko prihranite, ker od nas nihče ni vedel za sotekmece.

Očividno pa imate težave s pojmi „muzikanti začetniki“ in „naraščajem“ (Nachwuchs). Radevo-lje bi se tudi pomerili z neštetimi ansambli (tudi drugimi), ne da bi naknadno pretakali solz ob doseženem, morebitnem predzadnjem ali zadnjem mestu. Vedeli bi vsaj za doseženo stopnjo; vsekakor bi bilo takšno tekmovanje nam tako ali tako edino v spodbudo k še večji zagnanosti. Peli pa bi vsekakor tudi slovensko, kot tokrat. Vsem godrnjačem pa v spomin: Brez dela, ni jela!

Ansambel „Rubin“, Loče

Tekmovanje naraščaja

V zadnji izdaji Našega tednika je razočarana udeleženka tekmovanja gospa Rozi Polesnig ostro kritizirala tako „profesionalne“ ansamble (Alpen Adria Quintett, Rubin in Podjunske muzikante) kakor tudi organizatorje „tekmovanja naraščaja“ (Nachwuchswettbewerb) v Šmihelu.

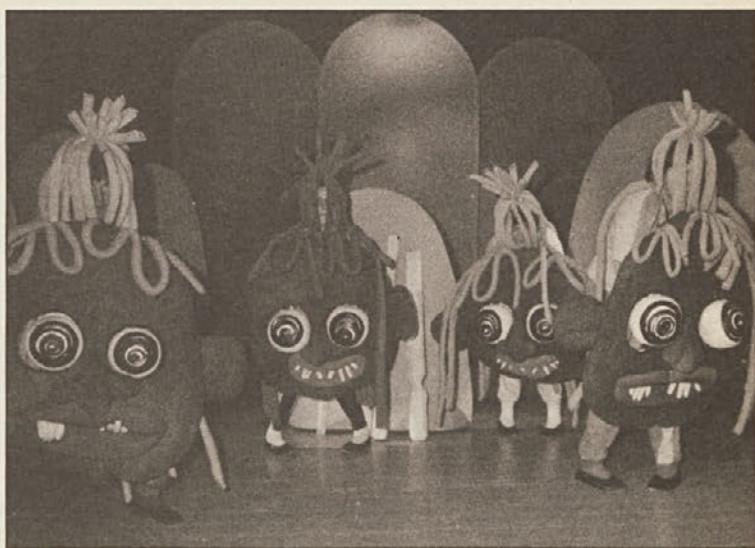
Nam (Podjunskim muzikantom) pripisuje, da obstajamo že gotovo deset let. Saj bi bil to lep uspeh, če ne prava senzacija. Ker pred desetimi leti bi bil najmlajši član v prvem razredu ljudske šole, najstarejši pa bi ravno vstopil v poklicno življenje.

Imenovani ansambel „Yeti“ je nastal pred petimi leti. Pred tremi leti se je skupina, ki jo je sestavljalo šest članov, razletela. Trije člani so odšli, ostali trije pa so s štirimi novimi muzikanti, od katerih je zadnji prišel šele pred tremi meseci (!), ustanovili nov ansambel „Podjunski muzikantje“. Tako lahko rečemo, da igra skupina v tej zasedbi šele tri mesece.

V razpisu za tekmovanje je bilo zahtevano, da ansambel ne sme obstajati dalje kot tri leta. Zato smo mnenja, da kritika gospe Rozi Polesnig ni upravičena. Kar pa se tiče tekmovanja z ansambli Marelja, Slovenija in Lojzeta Slaka, bi bila to za nas izredna čast, se z njimi meriti. Z dolgimi obrazi pa bi kljub verjetnemu zadnjemu mestu ne odhajali, ker sodelovanje je vse!!!

Nazadnje pa gospe Rozi Polesnig predlagamo, naj se v bodoče, preden napiše takšno pretiravano kritiko, pozanima o skupinah in o pravilih organizatorjev.

Podjunski muzikantje,
Richard Dumpelnik,
vodja

Bilanca Jurija Murija

V soboto je bila v Železni Kapli zadnja predstava Jurija Murija v Afriki, v izvedbi celovške Scene 11. Kdor jo je zamudil, mu je lahko resnično žal: ni zamudil samo doslej morda najboljše lutkovne predstave iz „domače“ produkcije, temveč tudi dober musical, na naših odrih doslej nepoznano obilico igre žarometov in še marsikaj.

Tako se ni čuditi, da je zgodba o malem packonu, ki se tako boji mila in krtače, da pobegne v Afriko med zamorce in šele tam po mnogih dogodivščinah spozna, da voda le ni samo za ribe, postala tudi doslej najbolj uspešna lutkovna predstava. Uspešnica je bila že tudi prej izdana kasetna Gabriela Lipuša in Poldeta Bibiča (jo še dobite v Mohorjevi založbi). Besedilo Toneta Pavčeka je priredil Marjan Belina. Režiserja Tine in Breda Varl in koreografka Minka Veselič so igralce (Gabriel Lipuš, Marica Stern-Kušej, Sabina Nachbar, Gitka Zdovc, Marjan Smrtnik, Pavli Zablantnik, Rezi Kolter, Monika Seher, Miriam Mlinar, Sigi Kolter, Izidor Stern) odlično pripravili, ti pa so vložili ves svoj trud (nekateri so z osebnimi vozili prevozili do 10.000 km). „Lučkarja“ Niko Krištof in Marko Gril sta cele noči postavljala novo nabavljene lučni park (ki bo na voljo tudi društvom). Nenazadnje je veliki ljubitelj gledališča Polde Zunder dal posebej povečati oder kapelške farne dvorane.

Rezultat vsega tega je bila 1. 12. 1991 premiera v Železni Kapli, sledilo pa je še šest predstav v Železni Kapli, osem v Mladinskemu domu v Celovcu, tri v Gorici, šest v mariborskem gledališču in tri v ljubljanski Drami. Od številnih povabil drugim se je skupina zaradi poklicnih obveznosti igralcev lahko odzvala samo dvema: udeležili so se festivala ob 25-letnici Avstrijske amaterske gledališke zveze v Osojah ter festivala amaterskih gledaliških skupin

v Thunu v Švici. V Thunu so gotovo doživeli največji uspeh: pred dokaj strokovno mednarodno publiko so igralci doživeli ovacije kot še nikdar. Dokaz za to, da koroško slovensko lutkarstvo (z nepoplačljivo strokovno pomočjo iz Maribora „seveda“) obstoji tudi v mednarodni primerjavi. Razprodana je bila vselej tudi 480-sedežna dvorana Drame v Ljubljani. Z zaključkom zopet v Železni Kapli je 30 nastopov lepa serija.

Kar pa je največ vredno, je okoli 4500 otrok z dvojezičnega ozemlja, ki so videli predstavo. Med njimi so bili vsi k dvojezičnemu pouku prijavljeni šolarji, z izjemo tistih iz krajev severno od Drave v velikovškem okraju. S šolskimi oblastmi se je dalo zelo dobro sodelovati.

Nužej Tolmajer, ki je skrbel za organizacijo, in KKZ, ki je Jurija Murija nenazadnje tudi finančno omogočila, sta lahko zadovoljna. Cilj — otrokom posredovati slovenski kulturni spored — je po kvaliteti in po kvantiteti prepričljivo uspel. Delo pa se nadaljuje: začetek septembra bo v Fiesi 18. gledališka delavnica, tokrat z osmimi skupinami. Ob 20. gledališki delavnici pa lahko morda spet pričakujemo večji projekt, kot je bil Juri Muri v Afriki.

R. V.

P. S.: Kar se tiče nastopov za šolarje, bi po dobrih izkušnjah z Jurijem Murijem morda lahko kdo v večji meri kot doslej poskrbel za organizacijo ogleda predstav tudi drugih lutkovnih skupin.

PETEK, 28. avgusta

„Z radoživimi očmi“ (Valentin Polanšek).

SOBOTA, 29. avg.

Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

NEDELJA, 30. avg.

6.30—7.00 Dobro jutro na Koroškem. — Duhovna misel (žpk. Mirko Isop). 18.10—18.30 Dogodki in odmevi.

PONED., 31. avg.

Likovna kolonija mladih.

TOREK, 1. sept.

Partnerski magazin.

SREDA, 2. sept.

Glasbena sredo. Večerna: Matija Majar-Ziljski.

ČETRTEK, 3. sept.

Rož — Podjuna — Zilja.

DOBER DAN,**KOROŠKA****Nedelja, 30. avgust,**
ob 13.30 v TV 2**Poned., 31. avg.,**
ob 17.20 v TV SLO/1

22. likovna kolonija mladih letos prvič na Tržaškem

Poldrugo leto po združitvi se želi občina Bistrica nad Pliberkom dokončno osamosvojiti — zaključen je natečaj za gradnjo komunalnega centra — graditi bodo začeli že jeseni

Celibat — da ali ne? Je celibat edini vzrok, da primanjkuje mladih duhovnikov?

Johann Kresnik — koreograf Svetovnega slovesa

Puch 220 iz leta 1926 je najstarejši model v zbirki motornih koles Johanna Jerliča

Koroška nogometna liga — prvak Slovenski atletski klub gosti enajsterico iz Wietersdorfa

Natečaj otroške portretne fotografije

Mohorjeva založba v Celovcu razpisuje natečaj otroške portretne fotografije. Natečaj ni vezan na bralke in bralce Mohorjevih knjig. Format slik naj bo čimvečji, ker jih želimo razstaviti na posebni razstavi v Celovcu in Ljubljani — najmanjši možni format je 30 x 20 cm. Fotografije so lahko črnobeke ali barvne. Posebna žirija bo razdelila denarne nagrade in dobropise za Mohorjeve knjige v višini od 1000,— do 100,— šilingov. Rok: 1. september 1992.

Naslov: Mohorjeva, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec/Klagenfurt ali Zastopstvo Mohorjeve, Gruberjevo nabrežje 6, SLO-61000 Ljubljana.**12. slikarski teden
v Svečah
od 30. avgusta
do 5. septembra****Udeleženci:**Furlanija-Juljska krajina — Jasna Merku, Megi Pepeu
Slovenija — Milan Butina, Jože Kumer
Koroška — Franz Brandl, Simon Veratschnig, Ljupčo Deskoski**SPORED:****Nedelja, 30. avgusta 1992, ob 19. uri:** SREČANJE z umetniki: otvoritev slikarskega tedna; predstavitev sodelujočih; majhna „mavžna“; pogovori z umetniki in umetnicama.**Kraj:** pred galerijo GORŠE. Vsi prisrčno vabljeni!**Od ponedeljka, 31. avg., do petka, 4. sept.,** Vam nudimo tečaj: SLIKANJE Z OLJEM — popoldne (vodi akad. slikar Ljupčo Deskoski)**Od torika, 1., do četrta, 3. septembra** ponujamo: DELO Z GLINO ZA OTROKE — 15.00—17.00 (vodi Rezi Kolter). Informacije in prijave pod številko: 04228/233**Petek, 4. septembra 1992, ob 20. uri:** KONCERT šmihelskega NEW TIMES BIG BAND-a s čisto novim programom, ki Vas bo prav gotovo navdušil!**Kraj:** gostilna ADAM v Svečah**Sobota, 5. septembra 1992, ob 20. uri:** Zaključna prireditev: PREZENTACIJA SLIK. **Kraj:** pri ADAMU v Svečah (možnost nakupa slik)**Rožek**

Prisrčno vabljeni na

JOUR FIXE**v soboto, dne 29. avgusta,** od 16. ure naprej srečanje; ob 19. uri Svetlana Makarovič (šanson); ob 20.30 Gilbertndt (sopran, altsaksofon, marimba, percussion) igrata mdr. sodobne japonske skladbe
Prireditelj: Galerija Rožek Šikoronja, A-9232 Rožek, Semislavče 13, tel. (04274) 4422.**Begunje**

Razstava 20 avtorjev

SLIKE — GRAFIKE do 1. septembra 1992

Odprto od 11. do 17. ure vsak dan razen v ponedeljkih v galeriji Avsenik

Trst

ŠTUDIJSKI DNEVI

TRST — 4., 5. in 6. 9. 1992

Park Finžgarjevega doma, Opčine, Narodna ulica 89

Predavali bodo: prof. Gorazd Kocijančič („Apopatizem in politika“); prof. Lojze Peterle („Kristjanovo politično tveganje“); dr. Jože Pučnik („Od narodne identitete do državne osveščenosti“); dr. Edvard Kovač („Slovensko krščanstvo med tradicijo in prihodnostjo“); dr. Franc Rode („Da bi nam srca vnel za čast dežele“)**Obirsko**

10. TEKMA KOSCEV

Čas: v nedeljo, 30. 8., ob 14. uri**Kraj:** pri Jerebu na Obirskem. Za zabavo bo poskrbela „Volksmusik Marin“**Prireditelj:** Alpski klub „Obir“ na Obirskem

V primeru slabega vremena bo tekma v nedeljo, 13. septembra, ob istem času!

MLADINA K BESEDI

Mladinski teden je namenjen slovenski mladini, ki

- hoče izrabiti moč novinarstva
- se hoče sama zastopati v javnosti
- se zanima za mednarodne mladinske dejavnosti

Kraj: Drobovlje ob Baškem jezeru**Čas:** od nedelje, 6. sept. 1992, do petka, 11. sept. 1992**Prireditelj:** PUAKE

Prijavite se lahko pri PUAKE, Celovec, 10.-Oktober-Str. 25/III, telefon (0463) 51 25 28 - 28

Št. Jakob v Rožu

KULTURNA PRIREDITVE

Čas: nedelja, 13. sept., ob 14. uri**Kraj:** v farni dvorani v Št. Jakobu
Prireditelj: Društvo upokojencev v Št. Jakobu v Rožu**Nastopali bodo:** Moški pevski zbor „Trta“ iz Žitare vasi, Tercet „Rož“ (Danica Urschitz, Simona Rovšek, Karli Krautzer), harmonikar

Nato bo sledilo družabno srečanje! Za jed in pijačo je poskrbljeno. Vsi, tudi taki, ki še niste v pokoju, ste prav prisrčno vabljeni!

Št. Janž

Slovensko prosvetno društvo v Št. Janžu vabi na

VAŠKI PRAZNIK**Čas:** nedelja, 6. septembra**Kraj:** pri Tišlarju od 10. ure naprej jedi in pijače**Sporod:** otroške igre, petje, srečolov, kegljanje, harmonikar Martin, čarovnik „MAGIC FELIX“**NAŠ TEDNIK** — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“, ki ga zastopa predsednik dr. Matevž Grilc, 9020 Celovec, 10.-Oktober-Str. 25/III.**Uredništvo:** mag. Janko Kulmesch (glavni urednik), Silvo Kumer (2. glavni urednik), Franc Sadjak (urednik), Marjan Fera (fotograf), vsi: 9020 Celovec, 10.-Oktober-Str. 25/III, Karl Sadjak (oglasni oddelek).**Tisk:** Tiskarna Družbe sv. Mohorja, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26. **NAŠ TEDNIK** izhaja vsak petek. Naroča se na naslov: Naš tednik, 10.-Oktober-Str. 25/III, 9020 Celovec; telefon uredništva, uprave in oglasnega oddelka 04 63 / 51 25 28. Telefaks: 0463/512528-22.

To je bilo 7. libuško žegnanje

Prišli so obiskovalci s to- in onstran meje, prišli so nastopajoči iz Koroške, Slovenije ter Južne Amerike in pripomogli, da je tudi letošnje libuško žegnanje, sedmo zapovrstjo, lepo uspelo.

V soboto, 22. avgusta, je za zabavo poskrbel ansambel Zmeda, v nedeljo, 23. avgusta, pa „AS“ iz Slovenije.

Višek žegnanja je bil tudi tokrat nedeljski kulturni spored. Pevci (MoPZ „Kralj Matjaž“, Vaščni pojo, Kamniški koledniki), muzikantje (Pidži — Milan Pečovnik, Woschitzevi puebi, Miha Dovžan, Carlos in njegova skupina iz Južne Amerike), športniki (oz. karate-show z evropskim prvakom Milanom Hribernikom in njegovimi radiškimi fanti) ter plesalci (Folklorna skupina SPD „Zarja“ iz Železne Kaple, ljubljanska „Kazina“) so garantirali, da je bilo za vsakogar nekaj in da je vladala prava domača „štimmunga“.

Prijazna je bila tudi povezava, za katero je skrbela Klavdija Daniel.

Duša libuškega žegnanja je Jurij Mandl. Jurij nosi glavno organizacijsko skrb, zakar se mu na tem mestu iskreno zahvaljujemo. Prav

tako velja naša zahvala vsem ostalim sodelavcem — pevcem, kuharjem in kuharjem — ter številnim podpornikom. Če ne bi jih bilo toliko, bi tudi libuškega žegnanja ne bilo.

Sicer pa na svidenje drugo leto — na 8. libuškem žegnanju!

Iščemo natakraje/natakariče

za strežbo v šotoru SPD „Edinost“ v Pliberku, od sobote, 5. 9., do ponedeljka, 7. 9. 1992, v okviru „PLIBERŠKEGA JORMAKA“

Prijave po telefonu:
0 42 35 / 28 42

ZADRUGA MARKET
PLIBERK

- HIŠA NAJVEČJE IZBIRE •••••
- HIŠA NAJCENEJŠEGA NAKUPA
- HIŠA PRIJAZNE POSTREŽBE
- HIŠA VREDNA VAŠEGA ZAUPANJA

● Wrolich zopet avstrijski prvak

V soboto čaka Petra izredno pomembna in težka dirka z gorskim kolesom. Na sporedu je namreč evropsko prvenstvo (Möllbrücke), tako za člane, kot tudi za juniorje. Proga, katero je Peter ta teden v okviru priprav že nekajkrat izpeljal, je izredno zahtevna, tako da bodo le najboljši zasedli prva mesta. Ker sodelujejo vsi najboljši juniorji iz cele Evrope, bi predstavljalo Petru mesto med 10 in 15 že izreden uspeh.

Da je trenutno telesno izredno razpoložen, je Peter dokazal ta konec tedna, ko je v četrtek odlično izpeljal kriterij po mestu Velikovec. Zasedel je 4. mesto, čeprav so bili na štartu najboljši avstrijski članski kolesarji. V nedeljo pa si je na cestni dirki avstrijskega prvenstva pri juniorjih (Wolfsgraben pri Dunaju), zagotovil že osmi naslov avstrijskega prvaka. Zrelo taktično vedenje med dirko, je Petru omogočilo zopet jasno zmago.

● Slovenija: Olimpija prva

Že po 2. kolu slovenske nogometne lige vodijo na tabeli ekipe, ki sodijo v ožji krog favoritov za naslov prvaka. Vodeča ekipa iz Ljubljane, Olimpija, je tokrat na tujem jasno premagala Slovan Mavrico s 4:1. 2. mesto zaseda Ljubljana, ki je doma premagala Oblakovo ekipo Studio D z 1:0. Odločilni gol Ljubljančanov je zadel Samo Vidovič, ki je preteklo sezono še zadelval gole za Pliberčane. 3. mesto pa zasedajo Mariborčani.

● ELO-točke „Obirčanov“

Novo ELO-točke šahistov Slovenskega športnega kluba „Obir“ iz Železne Kaple. Prva Kapelška ekipa tekmuje v podligi vzhod, kjer se bori proti izpadu, drugi ekipi pa je uspel povzdig iz 3. razreda v 2. razred.

Dušan Jokovič	2184	(2196)
Adem Ramaš	1849	(1849)
Harald Wolte	1841	(1806)
Hans Chr. Wolte	1814	(1800)
Johann Wolte	1723	(1733)
Rainer Strasser	1673	(1684)
Peter Jammer	1651	(1650)
Wolfgang Moser	1607	(1530)
Emanuel Polanšek	1604	(1626)
Hanzi Stösser	1580	(1570)
Mirko Pasterk	1554	(1550)
Josef Hanscho	1525	(1548)
Manfred Topar	1501	(1467)
Dieter Kuneth	1201	(1204)

Šmihel v hudi krizi

Gostenčnik igralcem (na sliki Krewalderju) jasno kaže pot, kljub temu ne gre. slika Fera

Ali bo lahkomišelnost vedenje Šmihelčanov usodno? Pred sezono se ekipa namreč ni ojačila (kar pa je trener Gostenčnik zahteval), temveč celo poslabšala. Oddali so nekatere dobre igralce, ki pa jih novi ne morejo nadomestiti. Poleg tega Šmihelčani niso bili v stanju, pridobiti dodatnega vratarja. Leitgeb se je zaradi hude poškodbe celo odjavil. Tako je ostal le mladi Schuschnig, ki pa se je na predzadnji tekmi prav tako poškodoval. Tako je proti Galiciji branil Brizmann, ki že 14 (!) let ni več aktivno igral nogomet. Gostenčnik: "Na zadnji tekmi so domačini od šestih strelcev na gol zadeli pet zadetkov. Vendar vratarju Brizmannu sploh nič ne očitam, temveč drugim igralcem, ki igrajo povsem "mehak" nogomet!"

Na vsak način se bo ta ekipa (kljub izrednemu trenerju) le težko obdržala v 1. razredu.

"Dokler se ne bo povezala pamet z nogami, bo pač ostalo tako kot je!"

Trener Gostenčnik o svojih igralcev

Podliga vzhod

Bilčovs - Žitara vas 1:1 (0:0)

Bilčovs: Slapnik 4, Rajnovič 4, Partl 5, Schellander 3 (46. Hobel 4), Durnik 3, Kuess 4, Schaunig 3 (78. Rauter 0), Weichboth 3, Paulitsch 3, Quantschnig 4, Fischer 3

Bilčovst: 250 gledalcev
Sodnik: Wölbitsch (povprečen)
Strelec: Quantschnig (52.) oz. Starc (71.)

Gostje iz Žitara vasi so bili sicer v terenski premoči, vendar zanesljiva domača obramba v 1. polčasu ni dopustila zadetka. V 2. delu igre je Albert Quantschnig povedel na 1:0 (52.), vendar nato so zopet gostje močno zaigrali ter zasluzeno, a srečno le še odnesli točko iz Bilčovsa.

5. kolo: proti Vetrinju bo manjkal poleg Schlemitzta tudi legionar Rajnovič. Kljub temu je trener Sigi Hobel zanesljiv, kajti predvsem obramba je na zadnjih tekmah dokazala izredno razpoloženje. Hobel: "Na ta steber moštva se opira cela ekipa!"

Galicija - Šmihel 5:3 (3:2)

Šmihel: Brizmann 2, Walter 3 (46. Krewalder 2), Andrej 3, Höller 3, Lutnik 4 (71. Figo 0), Schwegel 2, Berchtold 3, Juvan 4, Klančnik 5, Buchwald 2, Molschilnik 2

Galicija: 200 gledalcev
Sodnik: Hambaumer (slab)
Strelec: Buchwald (11.), Klančnik (24./11-m), Juvan (46.)

Tekma je bila zelo ostra, trda in groba. Rezultat tega sta hudo poškodovana Walter (izpade 2 meseca) in Lutnik (1 mesec), ki sta bila žrtev brutalne igre domačinov. Nerazumljivo pa je vedenje sodnika, ki je vse brutalnosti domačinov dopuščal.

5. kolo: Šmihelčani tekmujejo tokrat doma proti Št. Pavlu, ki je doslej prav tako zbral le tri točke. Po številnih izpadov so Šmihelčani zadovoljni, če ne izgubijo.

Globasnica - Grebinj 0:0

Globasnica: Preitenegger 4, Wautsche 3, S. Sadjak 3, Fera 3, Zankl 3, Hren 4, Grubelnik 3, Pasterk 2 (60. Tratar 0), Micheu 2 (65. Silan 0), Pleschgatterm 2, Kordeš 2

Globasnica: 150 gledalcev
Sodnik: Maierhofer (slab)

Tekma brez posebnih viškov. V prvem polčasu so si priigrali gostje sicer rahlo terensko premoč, vendar gola niso zadeli. V 2. polčasu podobna slika, le da so tokrat Globašani napadali. Toda tudi oni pred golom niso bili uspešni. Vsekakor je neodločen rezultat povsem pravičen.

5. kolo: v tem kolu pričakuje Globašane skorajda nepremagljiv nasprotnik iz Rude. Ker pa bodo nastopili Globašani v popolni postavi, na tiho le upajo na neodločen rezultat.

Železna Kapla - ASK 2:1 (1:1)

Železna Kapla: Rus 4, Rozman 4, Köck 4, Kukovica 5, Baloh 3, Praschnig 3 (62. Lipusch 0), Grubelnik 4, Germadnik 4, Reinwald 5, Jenschatz 3 (67. Kuchar 0), Ramšak 4

Železna Kapla: 200 gledalcev
Sodnik: Aichholzer (povprečen)
Strelec: Ramšak (25.), Jenschatz (51.) oz. Frank (32.); Rdeči karton: Kuchar (75.)

Hitro so si Kapelčani priigrali terensko premoč ter v 25. minuti povedli z 1:0 (Ramšak). Le nekaj minut navrh so gostje izenačili. V 2. polčasu pa je Jenschatz zagotovil domačinom prvo zmago v tej sezoni. Kukovica, ki bo sedaj ekipi tri tedne manjkal (dopust), je tokrat zanesljivo pokrival režiserja Kulmizterja.

5. kolo: tokrat morajo Kapelčani v Št. Andraž, ki je doslej povsem razočaral. Manjkal pa bo vratar Rus, ki je bil ta teden operiran v kolenu. Z njim računajo Kapelčani šele v igri.

1. razred D

Sele - Labot 3:2 (1:1)

Sele: E. Oraže 4, P. Čertov 4, Božič 4, D. Oraže 3, S. Gregorič 3, Z. Oraže 3, Radosavljevič 3 (58. Kulmesch 4), M. Dovjak 3, L. Kreutz 3, Travnik 4, M. Oraže 3 (78. H. Olip 0)

Sele: 70 gledalcev
Sodnik: E. Maier (odličan)
Strelec: Z. Oraže (9.), Travnik (52., 72./2x 11-m)

Selani so šli že v 9. minuti (Z. Oraže) v vodstvo, vendar tik pred polčasom, so gostje izenačili. V 2. polčasu je Nanti Travnik hladnokrvno izkoristil dve 11-metrovki ter povedel na 3:1. Domačini pa so zopet v zadnji minuti prejeli zadetek, ko so bili nekateri z mislimi že v slačilnici.

5. kolo: veliki derbi med Šmarjeto in Selanom, ki pa upajo, da bo A. Oraže zopet igral. Vprašljiv je legionar Radosavljevič, ki je poškodovan.

Dobrla vas - Ruda 1:1 (1:1)

Dobrla vas: Hofstätter 3, Velik 3, Brezovnik 3, Širnik 4, Sturm 4, Opietnik 5, Prosen 3 (75. Luschnig 0), Kuprivec 3, Schippel 4, Marin 3, Appe 3

Dobrla vas: 350 gledalcev
Sodnik: Rupitsch (povprečen)
Strelec: Opietnik (25.)

Po hudih napakah domačih branilcev in predvsem vratarja, so gostje že v 10. minuti povedli na 1:0 (Polanz). Nato so zaigrali domačini bistveno boljši nogomet ter v 25. minuti rezultat izenačili (Opietnik). V 2. polčasu so bili Dobrolčani zmage zelo blizu, vendar so najlepše priložnosti zapravili.

5. kolo: tokrat igrajo Dobrolčani na tujem proti zadnjemu iz Labota. Upoštevanja vredna je samo zmaga.

Roland Opietnik je odigral tokrat izredno tekmo. Ker legionar Kuprivec zaradi bolezni ni bil popolnoma zbran, ga je nadomestil Opietnik kot režiser. Poleg tega je zadel tudi gol.

1. RAZRED D:

1. Dobrla vas	4	3	1	0	17:6	7
2. Ruda	4	3	1	0	11:4	7
3. Šmarjeta	4	3	1	0	5:1	7
4. Eitweg	4	2	1	1	8:4	5
5. Metlova	4	2	1	1	8:7	4
6. Galicija	4	2	0	2	6:7	4
7. Globasnica	4	1	2	1	4:6	4
8. Grebinj	4	1	2	1	7:13	3
9. Šteben/L.	4	1	1	2	9:10	3
10. DSG Sele	4	1	1	2	6:7	3
11. Šmihel	4	1	1	2	8:11	3
12. Št. Pavel	4	1	1	2	7:10	3
13. Frantschach	4	1	0	3	5:10	2
14. Labot	4	0	0	4	3:8	0

5. kolo (29./30. avgust): Labot - Dobrla vas, Šmihel - Št. Pavel, Ruda - Globasnica, Šmarjeta - Sele

PODLIGA VZHOD:

1. ATUS Borovlje	4	2	2	0	8:5	6
2. Klopinj	4	1	3	0	7:4	5
3. Mostič	4	2	1	1	8:7	5
4. ASV	4	2	1	1	6:7	5
5. ASK	3	2	0	1	4:3	4
6. Vetrinj	3	1	2	0	4:3	4
7. Žrelec	4	1	2	1	8:8	4
8. Železna Kapla	4	1	2	1	7:7	4
9. Šmihel/L.	4	0	4	0	2:2	4
10. Bilčovs	4	1	2	1	2:3	4
11. Št. Lenart	4	0	3	1	3:4	3
12. Št. Andraž	4	1	0	3	5:7	2
13. Žitara vas	4	0	2	2	4:6	2
14. Pokrče	4	0	2	2	3:5	2

5. kolo (29./30. avgust): Št. Andraž - Železna Kapla, Vetrinj - Bilčovs

Liga se boji, da bi SAK ušel!

Bo SAK predčasno ušel ostalim klubom? To vprašanje si že po štirih tekmah v koroški ligi stavljajo športni reporterji ter trenerji posameznih klubov, ki se bojijo, da bi liga postala že sredi sezone nezanimiva.

"Teга strahu ni treba imeti nobenemu," pravi trener SAK dr. Ivan Ramšak. "SAK bo pravtako še oddal točke; da jih po tej veliki seriji poškodb še ni, je pravi čudež," je prepričan trener SAK. Kako, da ima SAK trenutno takšno premoč v ligi? Velik kader je pomemben, toda ne odločilen. Predsednik SAK dr. Roland Grilc vidi uspeh v trdem dvoletnem delu: "Moštvo je z dr. Ramšakom do štirikrat tedensko treniralo - to se mora po dveh letih pač poznati, pri drugih klubih je trikrat tedenski trening že maksimum."

SAK igra že ta petek doma proti Wietersdorfu, kjer igrata dva Sa-

kovca: Igor Ogris (libero) ter legionar Šafran. Oba si hoče SAK v tej tekmi še posebej ogledati, saj mnogi predvsem v Igorju že danes vidijo naslednika Radeta Saviča pri SAK.

Bo prišel še Hans Krankl?

Novica, da naj bi jeseni igral za SAK še Hans Krankl, se je zelo hitro širila po Koroškem. Kaj je res na tem? SAK naj bi menda imel kontakte z Dunajem, predvsem do Kranklovega odvetnika dr. Skenda Fanija. Ker je Krankl trenutno "brezposeln", bi imel pravzaprav časa dovolj.

Kdaj bo padla odločitev? Najkasneje pred pliberško tekmo (19.9.1992). Če bo Krankl prišel, v Pliберку še ne bo igral (SAK: Pliberčanom pa res ne bomo nosili denarja), ampak šele teden navrh doma proti Matreiu.

SAK - Wietersdorf

V petek, 25.8.1992, ob 18. uri v Annabichlu

Bo Hans Krankl podpisal za SAK?

1000 gledalcev ni vznemirilo prvaka

Wenberg - SAK 0:3 (0:1)

SAK: Preschern 5, Savič 4, F. Sadjak 4, Blajs 5, A. Sadjak 5, dr. Ramšak 5, Galo 4, Gröss 4 (80. Smid 0), Hober 4, Urschitz 4, Lippusch 3

Wernberg: 1000 gledalcev
Sodnik: Joas (še kar dober)
Strelci: Hober (39.), Gröss (79.), Smid (86.)

Čeprav je SAK imel priložnosti za deset zadetkov, je skoraj prišel še v škripce. Domačini, ki so bili za razred slabši, so prišli trikrat sami pred vratarja Prescherna, toda ga niso znali premagati. 1000 gledalcev je videlo pri delu prvaka, ki nikoli ni pustil dvomiti o svoji zmagi.

KRATEK POGOVOR

Erhard Kušej

predsednik
Smihela

Pred sezono zastavljenemu cilju smo trenutno precej oddaljeni. Želeli smo tekmovali za prva mesta, vendar je to že po 4 kolih skorajda nemogoče. Moram pa reči, da se je kader zaradi raznih poškodb posameznih igralcev že nevarno skrčil, tako da je trener Gostenčnik v hudi zadregi. Na zadnji tekmi sta se še Lutnik in Walter hudo poškodovala, tako da ne vem, kdo bo na naslednji tekmi sploh še igral.

Mnogi sprašujejo, zakaj pred sezono nismo pridobili še drugega vratarja. K temu moram reči, da je nam takrat v zadnjem trenutku odpovedal Matschek, s katerim smo si bili že edini. Drugega v tem kratkem času ni bilo več mogoče pridobiti. Tako je ostal mladi Schuschnik edini vratar ekipe, ki pa se je na žalost poškodoval. Da Brizmann, ki že 14 let ni več igral, ne zmore čudežev, je jasno. Njemu nihče nič ne očita.

Rad bi še dodal, da smihelski nogometni klub ne plava v denarju, zato si pred sezono nismo mogli privoščiti izrednih nogometišev. Igramo skorajda izključno z domačimi igralci (le Schwegel, Walter in Klančnik niso iz naše občine), katerim pa še mnogo manjka. Če bo položaj kritičen tudi še ob koncu jesenskega dela prvenstva, bomo pač morali ukrepati. Po vsej verjetnosti bomo morali moštvo malenkostno okrepiti. Imena pa seveda še ne vem.

Mesto trenerja pa je slej ko prej nedotakljivo. Vsi smo o kakovosti Gostenčnika prepričani.

KOROŠKA LIGA

1. SAK	5	5	0	0	12:2	10
2. A. Wolfsberg	5	4	0	1	14:4	8
3. Wietersdorf	5	3	1	1	11:6	7
4. Feldk./Trg	5	3	1	1	9:4	7
5. Treibach	5	2	3	0	6:2	7
6. Pliberk	5	2	2	1	7:4	6
7. Matrei	5	2	1	2	6:5	5
8. VSV	5	2	1	2	6:8	5
9. Wernberg	5	2	1	2	6:9	5
10. Breže	5	2	0	3	7:7	4
11. WAC	5	0	4	1	5:6	4
12. A. Celovec	5	1	1	3	4:6	3
13. Lienz	5	1	1	3	7:10	3
14. Velikovec	5	1	1	3	6:12	3
15. Št. Vid	5	1	0	4	2:9	2
16. Mölltal	5	0	1	4	4:18	1

V OSPREDJU

dr.
Tomi Partl

Dr. Tomi Partl v najvišjem nogometnem sodišču

Povsem časten poziv je te dni prejel blagajnik Koroške no-

gometne zveze dr. Tomi Partl. Poklican je bil namreč v kontrolno- in disciplinarno komisijo UEFA, torej je prevzel mesto v najvišji evropski nogometni zvezi.

Dr. Tomiju Partlu, ki je po poklicu okrajni sodnik v Borovljah, je ta poziv priznanje dobrega dela pri Koroški nogometni zvezi, v katero je vključen že od leta 1974. Najprej kot namestnik predsednika 2. razredov, od leta 1986 naprej pa je blagajnik Koroške nogometne zveze. Pravtako deluje tudi v zveznem predstojništvu Avstrijske nogometne zveze (od 86).

Kontrolnodisciplinarna komisija je najvišje nogometno sodišče Evropske nogometne

zveze. V teh gremijih med drugimi določajo vse pomembne odločitve, kar se tiče evropskega pokala in evropskega prvenstva.

„Moji časti sledi velika odgovornost,“ je dejal okrajni sodnik dr. Tomi Partl ter se razveselil te pomembne in odgovorne športne naloge.

Po dir. Franzu Kotteku v osemdesetih letih, je dr. Tomi Partl šele drugi funkcionar iz kroga Koroške nogometne zveze, kateremu je bila naložena odgovorna naloga v tej evropski nogometni zvezi.

Na tem mestu dr. Tomiju Partlu iskreno čestitamo ter želimo mnogo uspeha pri tem odgovornem in zaslužnem delu!

Gusti Serajnik je bil že svojčas s srcem in telesom kuhar in gostilničar.

V St. Jakobu si je zdaj uradil lepo gostilno, v katero zahajajo prav vsi, saj nudi Gusti poleg dobre kuhinje tudi srčno domačo postrežbo, ki jo gostje posebno cenijo.

Pri Gustiju

Gostilničar, ki je prinesel novega življenja v vas

42 % avstrijcev obvlada dva jezika

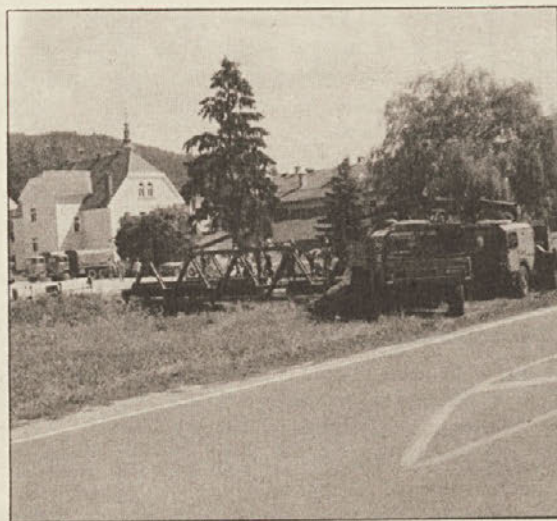
42 % avstrijskih državljanov obvlada vsaj dva jezika, vsaj tako menijo sami. 80 % zna angleško, francosko le več 3,1%, italijansko 1,7%, rusko pa le več 0,6 %.

Svetovni jezik Španščino pa obvlada le več 0,2% "dvojezičnih" Avstrijcev.

Poizkus statističnega urada pa je dokazal, da mnogo povprašanih le meni, da zna dva jezika, dejansko pa obvlada le enega.

Gusti Serajnik je znan kot vsestransko talentiran človek. Dolga leta je bil profesionalno zavarovalniški "bronži", pa tudi pri nogometu je sodeloval kot odbornik SAK. Preteklo soboto je svoje bivše prijatelje povabil v svojo novo gostilno v Št. Jakob. Gostilna ima prav njegovo osebno ime "Pri Gustiju / Zum Gustl" in je v prostorih bivšega Podgrada v Posojilnici v centru Št. Jakoba.

Igralcem SAK je serviral okusne zreske, nato pa so šli Gusti, Hansi Gröss in trener dr. Ivan Ramšak (z leve) še k šanku in so uspeh v Verbergu še ustrezno zalili

Nov most za pliberški jormak.

Obiskovalci pliberškega jormaka bodo letos lahko šli na sejemski travnik čez nov pomožni most, ki so ga postavili "pionirji" z Obervellacha.

Ker so se doslej pliberčani, še posebej eden od znanih konditorjev, branili proti gradnji tega mostu, je tržni referent našel to rešitev.

Hudomušni pravijo, da bo letos mogoče znani konditor prodal manj "lecatov"; če ne, pa bo glasoval za gradnjo novega mostu.

Pitanje vetra

Pozabljena je že stara šega, kako so nekoč tudi na Koroškem „veter pitali“, da bi ga potešili. O tem piše dr. Pavle Zablatnik v svoji knjigi „Čar letnih časov“. Milko Matičetov v svoji razpravi Pitanje vetra pri Slovencih poroča, da je še leta 1958 našel v Podjuni „nekaj mikavnih pričevanj“ o tej šegi, pri katerih „lepo izstopa v ljudskem verovanju večkrat ugotovljeno prepletanje krščanskih prvin s predkrščanskimi ali nekrščanskimi prvinami“.

Zvedel je med drugim, kako je neki gospodar blizu Rut nad Bistrico imel zmerom doma shranjen pepel, blagoslovljen v cerkvi na pepelnico, da bi ga po potrebi vrgel proti vetru in tako ukrotil veter; zvedel je nadalje, kako je kmet iz Lepene pri Železni Kapli zagovarjal veter ter ga krotil z žegnanim pepelom, s paternoštrom (rožnim vencem) in božjo matro (s križem).

Ponekod na Koroškem so metali v veter senen drob in snetje, da so potolažili podivjane vetrove z blagoslovljenim pepelom, ki so ga prihranili od pepelnice, in da so tega pepela natrosili tudi po polju in okoli hiš, da veter ne bi trgjal strehe. Ponekod v Podjuni so pepel prihranili za poletje, za čas hude ure, ter ga ob neurju v kaki posodi postavili na prosto, da bi ga veter odnašal, da bi bila tako od hiše odvrnjena strela in toča.

Kar hitro napredujejo dela nove celovške Zveze v Paultischevi ulici. Naslednje leto naj bi bilo poslopje v centru Celovca že dograjeno.